

ALTER ECHO

Nr. 1 / 2016

“Per aspera ad astra”

Craiova
2016

Colectivul de redacție

**Maria PALAGHIA
Geanina DUMITRACHE
Andreea GUTUE
Anamaria LEIZERIUC
Patricia SPĂTARU
Bianca Gabriela ANTOFIE
Antonio Alexandru MARCU
Ioana Corina STĂNCIUC
Florin HARALAMBIE**

Coordonatori

**Prof. Camelia TOBĂ
Prof. Cristina PRETORIAN**

editura
info

**ISSN 2537 - 4206
ISSN-L 2537 - 4206**

Viața școlii 2

Festivitatea de deschidere a anului școlar 2016-2017 2

Scurt istoric al învățământului militar din Craiova 6

Provocările unui început de drum 8

Activitățile noastre 12

Cultură și știință 19

Tudor Vladimirescu: un om - un destin - o epocă 19

Recenzie - Noaptea nu e întuneric 21

Cronica de film - *La vita e bella* 22

Cuvinte potrivite 23

Opinii și atitudini 26

File de jurnal 26

Descoperind Craiova 28

Poți fi "altfel" și dacă vorbești corect! 30

Utile 32

Tehnici de învățare 32

Reguli pentru o conversație reușită 33

În jurul lumii - destinații de vis 34

Curiozitățile limbii române 36

Festivitatea de deschidere a anului școlar 2016-2017 la Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”: solemnitate, mândrie și emoție

12 septembrie 2016

Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu” și-a redeschis porțile după 18 ani. Solemnitate, mândrie și emoție au fost cuvintele de ordine la Festivitatea de deschidere a anului școlar 2016-2017.

Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu” și-a deschis larg porțile luni, 12 septembrie 2016, pentru sute de oameni care așteptau cu emoție Festivitatea de deschidere a anului școlar 2016-2017. Părinți, bunici, frați, surori, prieteni au venit din toate colțurile țării pentru a fi alături de copii în acest moment unic din viața lor. Admirăcie, mândrie și emoție se cîteau în privirile tuturor, atrase de uniformele albe, impecabile, de paradă.

Ofițeri ai Statului Major General ai Armatei, foste cadre militare ale colegiului, reprezentanți ai corpului profesoral, dar și ai administrației publice locale și centrale au onorat invitația la acest moment istoric.

Se acordă Colegiului Național Militar din Craiova denumirea onorifică “Tudor Vladimirescu”

Festivitatea a debutat cu câteva momente solemne: introducerea în formație a drapelului de luptă al Colegiului Național Militar „Tudor Vladimirescu” și intonarea Imnului Național al României. Emoția și mândria răsunau în sunetele de glasuri ale elevilor, acompaniate de cele ale invitaților. Emoția și mândria se cîteau în ochii înlácrimați ai părinților. Comandantului unității de învățământ i-a fost înmânat steagul distinctiv de către locuitorul șefului Statului Major General, general locotenent Adrian Tonea. Generalul de Flotilă Aeriană, Liviu Marilen Lungulescu, șeful Secției Management Resurse Umane a Ministerului Apărării Naționale, a citit ordinul ministrului Apărării Naționale: „În conformitate cu ordinul ministrului Ministerului Apărării Naționale nr. E.S. 53 din 21 aprilie 2016, în baza aprobării raportului Șefului Marelui Stat Major General nr. 1494 din 11 mai 2016, se acordă Colegiului Național Militar din Craiova denumirea onorifică Tudor Vladimirescu, patronul spiritual Sfântul Mare Mucenic Gheorghe și steagul de onoare”.

Mă leg să învăț carte, să-mi oțelesc brațul și inima pentru a slui cu destoinicie patria și Armata României

Momentul de maximă încărcătură emoțională, atât pentru elevi, cât și pentru părinții lor, a fost rostitrea legământului. Elevii au rostit, într-un glas, legământul și au jurat credință patriei: „Eu, elev, mă leg să învăț carte, să-mi oțelesc brațul și inima pentru a slui cu destoinicie patria și Armata României. Așa să-mi ajute Dumnezeu!”. Aceasta a pecetluit legătura lor cu uniforma militară, cu Armata României pe care au ales să o slujească.

Primii pași pe drumul fundamentării principiilor și al desăvârșirii sinelui

„Noi, bobocii, păsim astăzi pe acest drum al fundamentării principiilor și al desăvârșirii sinelui cu emoția inerentă vărstei inocente, dar cu increderea că vom depăși prin eforturi susținute toate obstacolele.

Suntem conștienți că avem o mare responsabilitate în creșterea prestigiului acestei instituții de învățământ militar la care am fost admisi.

Rigurozitatea selecției ne-a conturat caracterul, ne-a pregătit drumul spre autodepășire și ne-a deschis perspectivele unei cariere militare de excepție”, a spus Maria Tania Boiu, reprezentantul claselor a IX-a, care a obținut cea mai mare medie de admitere la colegiu.

Din partea elevilor de la clasele a X-a și a XI-a, elevul caporal Alberto Roșie le-a urat bun venit bobocilor:

„În acest an, ziua de 12 septembrie deschide porțile unui nou început. Este momentul în care se pun în balanță speranțe, se desăvârșesc idealuri și se împărtășesc emoții și perspective. Ne aflăm astăzi la începutul unui drum comun, păsim spre o nouă viață. Dragi boboci, vă încearcă astăzi aceleași emoții pe care le-am trăit și noi”.

Ceremonia de predare-primire a cheii Colegiului sau simbolul schimbării generațiilor

Generalul de brigadă (în retragere) Corvin Gheorman, fostul comandant al Liceului din perioada 1982-1988, a înmânat cheia colegiului elevului caporal Alberto Roșie, un gest prin care elevii își iau angajamentul că vor asigura prestigiul acestei unități școlare.

O școală vocațională care cultivă cele mai de seamă valori ale poporului român

ÎPS Irineu Popa, Mitropolitul Olteniei, a binecuvântat colegiul: „Regiunea Oltenia și orașul Craiova aveau nevoie de acest colegiu, era un vis pe care-l doream cu toții să devină realitate, deoarece pe aceste meleaguri s-au născut oameni de mare valoare, eroi care s-au distins în luptele pentru apărarea patriei și a credinței noastre ortodoxe strămașești. Pe aceștia noi îi cinstim și îi pomenim în rugăciunile noastre. Este o școală vocațională care cultivă cele mai de seamă valori ale poporului român, iar

elevii care doresc să urmeze în viață o carieră militară au un scop precis: dorința de a merge pe urmele strămoșilor noștri”.

Gen. lt. Adrian Tonea, locțiitor al Sefului Statului Major General: «Reluăm o tradiție la Craiova prin reînființarea Colegiului Național „Tudor Vladimirescu”. Astăzi este momentul în care începem un nou an școlar alături de copiii care trec de la mediul cald al familiei la acest mediu militar. Emoțiile sunt inerente atât pentru copii, cât și pentru părinți, chiar și pentru noi. Reînființarea colegiului reprezintă o necesitate și, în același timp, o oportunitate atât pentru Ministerul Apărării Naționale, cât și pentru sistemul național de învățământ».

Ion Prioteasa, președintele Consiliului Județean Dolj: «Sunt profund onorat să particip la un eveniment cu totul special. Astăzi, în prezența atât oror personalități remarcabile, celebrăm nu doar deschiderea anului școlar, ci și renașterea unei frumoase și

însemnate tradiții. Prin reînființarea Colegiului Național Militar „Tudor Vladimirescu” își redeschide porțile școala militară craioveană».

Sorin Răducan, prefectul județului Dolj: «Iată că, după o îndelungată perioadă de așteptare, ne-am adunat cu toții, la început de an școlar, pentru a marca un eveniment care ne onorează. Prestigioasa instituție de învățământ a reușit în foarte scurt timp să atragă elevi din întreaga țară care și-au dorit să vină aici, în inima Olteniei, pentru a purta haina militară încă de pe băncile școlii și pentru a beneficia de o bună pregătire pentru o viitoare carieră în cadrul structurilor Armatei României».

Col. Gheorghe Dincă, comandantul colegiului, a urat «VIVAT Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”!». Glasurile elevilor s-au unit, din nou, într-unul: „VIVAT!”

Festivitatea s-a încheiat cu defilarea elevilor. Prin fața invitaților păreau a pași înerari, mândri, dornici să reușească.

Ioana Corina Stănciu, cls. a IX-a E

SCURT ISTORIC AL ÎNVĂȚĂMÂNTULUI MILITAR DIN CRAIOVA

După Războiul de Independență din anul 1877, România a afișat, tot mai vizibil, un aspect european modern. Regatul dunărean avea o importanță strategică aparte, prin așezarea sa între imperii, se bucura de o mare stabilitate politică și era un stat receptiv la nou. Școala face progrese. Noua dimensiune spirituală se face simțită în toate domeniile sociale și culturale, într-o societate liberală, cu o mare deschidere și circulație.

În acest context, în anul 1881 este pusă piatra de temelică a viitorului liceu militar, prin înființarea, la data de 1 septembrie, a Școlii Filiilor de Militari din Craiova, instituție inaugurată în anul 1885 prin prezența la manifestările oficiale a regelui Carol I. Astfel, tinerii care visau să aibă o carieră militară, au început să treacă pragul instituției, cu gândul că pregătirea dobândită în această școală militară îi va transforma în comandanți de seamă.

Anii ce au urmat au consemnat o serie de readaptări. Astfel, la 20 august 1902, școala se va transforma în Gimnaziul Filiilor de Militari „D.A. Sturdza”, iar ulterior, la 1 aprilie 1914, instituția a primit denumirea Liceul Militar „D.A. Sturdza”.

În timpul Primului Război Mondial liceul a fost evacuat la Iași, unde a împărțit aceeași incintă cu Liceul Militar „General George Macarovici”, iar clădirea sa din Craiova a devenit spital de răniți și anexă a comandamentului german.

După anul 1918, liceul se reîntoarce la matca sa trainică. Încadrată cu cadre didactice foarte bine

pregătite, dintre care un număr covârșitor studiasc la mari universități europene, instituția de învățământ se integra învățământului național interbelic, de bună calitate. Avea de recuperat timpul pierdut. Sub comanda colonelului Gheorghe Urziceanu, s-a construit o clădire nouă și, an de an, zestrea acestei instituții școlare proeminentă a sporit considerabil.

I-au trecut pragul, de-a lungul existenței sale, regele Carol al II-lea și prim-ministrul Armand Călinescu (1938), ministrul de război, generalul Constantin Pantazi (1943) ori marșalul Ion Antonescu (1943) – când era prim-ministrul României.

Considerat de Ilariu Dobridor, într-unul dintre numerele revistei „Flamuri” a liceului, „*un laborator în care minereurile sufletești ale elevului, topite în flacără învățăturii și educației, se prefac în metale de preț cu care și clădește valoarea ei istorică o națiune*”, liceul militar se putea mândri cu dascăli de prestigiu. Erau cei care desăvârșeau pregătirea militară, dar și cultura viitorilor militari de carieră, printre ei numărându-se Luca Preda, George Pascu și Victor Mihăilescu, decorat cu ordinul „Mihai Viteazul”. Datorită lor oștirea română a primit militari de elită, dar și oameni de cultură și de știință proeminenți: medicul scriitor Ion Bibeni, Ion Gheorghe Maurer - viitor președinte de consiliu de miniștri, diplomatul Nicolae Flitan - viitor ambasador român la Paris.

După toți acești zeci de ani de glorie, liceul se desființează în anul 1948.

În anul 1978, liceul a fost reînființat și a primit denumirea onorifică „Tudor Vladimirescu”.

Atribuirea denumirii onorifice „Tudor Vladimirescu” este o recunoaștere a meritelor „Pandurului din Oltenia” care, în urma adoptării „Proclamației de la Padeș” din 23.01.1821, a ridicat la luptă peste 10.000 de oameni, urmărind ca principalul cel autonomia Principatelor Române și înălțarea domnitorilor fanarioși și având un important rol în pregătirea „momentelor” istorice de la 1848 și 1859.

A urmat o perioadă plină de realizări, devenind, cu fiecare an, unul dintre cele mai prestigioase licee, atât pe plan local, cât și național. Rezultatele meritorii la olimpiade sau concursuri sportive, obținute în competiții cu liceele civile, dar și în competițiile cu celelalte licee militare, au fost dovada faptului că, la Craiova, profesorii și-au făcut cu prisosință datoria, iar elevii au depus eforturi susținute pentru însușirea și aplicarea noțiunilor predate. În această perioadă liceul s-a aflat în subordinea Statului Major al Aviației și Apărării Antiaeriene.

Anul 1998 a adus, probabil, cea mai neplăcută veste, atât pentru cadrele militare și profesorii liceului, cât și pentru elevii săi: punerea în aplicare a ordinului ministrului apărării nr. M 19 din 16.04.1998, prin care se ordona desființarea Liceului Militar „Tudor Vladimirescu”.

După o perioadă de așteptare de 18 ani, în conformitate cu Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.S. 53 din 21.04.2016, începând cu data de 15 aprilie 2016, Batalionul Instrucție Comunicații și Informatică „Frații Buzești” se

transformă în Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”, act ce certifică reînființarea prestigioasei instituții de învățământ din Craiova.

În cei 83 de ani de existență, liceul militar din Craiova a dovedit, pe baza rezultatelor meritorii, că prin educația primită aici s-au clădit caractere complete și a dat țării și armatei oameni de sempă, precum mareșalul Ion Antonescu, generalii de divizie Constantin Lăzărescu și Ion Sichitiu - foști șefi ai Marelui Stat Major, Ștefan Andrei - ministru de externe al României, scriitorii Alexandru Sahia, Vintilă Corbu, Vlad Mușatescu și mulți alții.

Nu trebuie uitat, de asemenea, unul din cele mai emoționante momente din istoria liceului, moment încărcat de trăire națională și patriotism, respectiv nominalizarea, conform condițiilor impuse de conducerea statului român din anul 1923, pentru desemnarea sacerdului cu osemintele Eroului Necunoscut, a lui Amilcar Săndulescu, elev în clasa I a Liceului Militar din Craiova, care a rămas în memoria colectivă a neamului românesc pentru cuvintele: „*Acesta este tatăl meu*”, rostită la oficierea slujbei religioase a evenimentului istoric.

Analizând retrospectiv cele peste opt decenii de existență, putem constata că, prin efortul conjugat al dascălilor de excepție și al cadrelor militare, în liceul militar craiovean și-au desăvârșit pregătirea zeci de generații de elevi care au obținut rezultate remarcabile și au ajuns să ocupe funcții de cea mai înaltă demnitate, nu numai în domeniul militar, ci și în alte domenii importante ale vieții sociale.

Toate acestea ne îndreptățesc să privim încrezători spre viitorul Colegiului Național Militar „Tudor Vladimirescu”.

PROVOCĂRILE UNUI ÎNCEPUT DE DRUM

Colegiul Național Militar "Tudor Vladimirescu" și-a deschis porțile.

Comandantul colegiului, colonel dr. Gheorghe Dincă, locuitorul comandanțului, locotenent-colonel Ovidiu Plopan și directorul adjunct al instituției de învățământ, profesor Zamfirică Petrescu, au răspuns provocării noastre de a ne împărtăși ce a însemnat pentru Domniile lor acest început de drum.

Domnul colonel dr. Gheorghe Dincă, comandantul Colegiul Național Militar "Tudor Vladimirescu":

Absolventul colegiului militar este

"un Tânăr sigur pe cunoștințele sale, optimist, care va avea insuflat sentimentul de dragoste față de țară și de neam, mândru de calitatea lui de licean militar și de educația pe care a primit-o."

Gheorghe Dincă a absolvit Liceul Militar "Tudor Vladimirescu" din Craiova în 1982. A fost șef de promoție al Școlii Militare de Ofițeri Activi de Transmisiuni – 1986. În 1994 a absolvit Academia de Înalte Studii Militare, Facultatea Trupelor de Uscat, specializarea Transmisiuni. A fost, timp de 11 ani, comandant al Batalionului Instrucție Comunicații și Informatică Frații Buzești din Craiova, aș pregătit numeroase generații de militari. În primăvara acestui an ați fost numit în funcția de comandant al Colegiului Național Militar "Tudor Vladimirescu". Vă aflați, practic, între experiență și început de drum. Ce înseamnă pentru dumneavoastră această provocare?

Domnule comandant, aveți o bogată experiență profesională: ați absolvit Școala Militară de Ofițeri Activi de Transmisiuni ca șef de promoție, iar la

Academia de Înalte Studii Militare v-ați clasat al doilea la finalizarea studiilor. În calitate de comandant al Batalionului Instrucție Comunicații și Informatică Frații Buzești din Craiova, ați pregătit numeroase generații de militari. În primăvara acestui an ați fost numit în funcția de comandant al Colegiului Național Militar "Tudor Vladimirescu". Vă aflați, practic, între experiență și început de drum. Ce înseamnă pentru dumneavoastră această provocare?

De-a lungul carierei mele, am avut șansa să lucrez în unități de comunicații și informatică, având subordonări diferite atât la Statul Major al Forțelor

Terestre, cât, mai ales, la Comandamentul Comunicațiilor și Informaticii. În calitate de comandant, timp de 11 ani, al Batalionului Instrucție Comunicații și Informatică Frații Buzești, singura unitate de profil din Armata Română, am format soldați și gradați profesioniști în această armă. Pot să afirm cu mândrie că, începând cu anul 2007, când s-a trecut la serviciul voluntar în armată, și până în prezent, în unitatea de la Craiova s-au pregătit peste 6.000 de soldați. Numirea în funcția de comandant al colegiului este o încununare a muncii depuse până acum de toată echipa. Decizia factorilor de conducere de la nivelul Statului Major General ca Batalionul Instrucție Comunicații și Informatică Frații Buzești să devină locația noului Colegiu Național Militar "Tudor Vladimirescu" ne-a bucurat, aceasta fiind o recunoaștere a valorii noastre profesionale.

Bineînțeles că este și o mare provocare, pentru că așteptările de la noi sunt foarte mari. Suntem în competiție cu celelalte colegii militare din țară, dar și cu noi însine.

Ați trecut de la instruirea unor adulți, soldați profesioniști, la cea a unor copii, elevi la colegiul militar, veniți din viața civilă, care acum iau primul contact cu viața cazonă, cu rigorile armatei. Cum percepți această schimbare majoră în viață și cariera dumneavoastră?

Anumite particularități ale activității de învățământ ne sunt familiare, mie și colegilor instructori din colegiu, căci activitatea pe care am desfășurat-o noi, la Craiova, în ultima perioadă, a vizat învățământul militar. Este vorba, într-adevăr, de o altă abordare, vorbind despre copii de 14-18 ani. Avem, însă, un corp didactic de mare valoare, specializat pentru lucrul cu acești tineri. Între personalul didactic, elevi și corpul militar s-a realizat raportul optim, în așa fel încât elevii să fie formați în spiritul unui colegiu militar cu tradiție, să fie motivați să reușească.

Ați absolvit și dumneavoastră Liceul Militar "Tudor Vladimirescu" din Craiova. Cum ati caracteriza viața unui elev la colegiul militar?

Viața unui licean militar este o mixtură între specificul activităților unui elev din România și ale unui militar. De la o vîrstă fragedă, tinerii sunt formați în spiritul unei activități ordonate, al respectării unor anumite elemente importante dintr-un program orar dar, de asemenea, li se dă și libertatea specifică vîrstei.

Fără disciplină și fără un cadru organizat, nu se poate obține performanță. Perioada liceului este cea în care se formează o cultură generală temeinică și în care se clădește fundația unei evoluții profesionale viitoare. Deosebirea față de acum câteva zeci de ani o reprezintă faptul că activitățile extrașcolare și posibilitățile de acces la informații sunt cu totul și cu totul altele.

Care sunt dezideratele dumneavoastră în activitatea profesională, în special în activitatea de formator și modelator al elevilor colegiului militar?

A fi aproape de copii este primul meu deziderat atât în calitate de comandant, cât de părinte, pentru că și eu, la rândul meu, sunt tată. Mediul trebuie să fie cât mai prietenos, pentru a facilita adaptarea Tânărului. Am certitudinea că vom reuși să insuflăm un ritm și un ambient propice unei performanțe școlare și unei vieți de cauză liniste, pentru ca elevul să se poată concentra pentru învățare, dar să-și relaxeze și mintea. Când nu uiți că și tu ai fost acolo, când nu uiți ce nu-ți plăcea și, reușita îți aparține.

Care este profilul absolventului colegiului militar, în viziunea dumneavoastră?

Absolventul colegiului militar trebuie să aibă o cultură generală temeinică și, de asemenea, solide cunoștințe de pregătire militară generală. Absolventul colegiului militar de la Craiova, în mod special, va avea cunoștințe bogate în domeniul comunicațiilor și informaticii, având în vedere specificul unității noastre, subordonate Comandamentului Comunicațiilor și Informaticii. În cadrul Academiei Forțelor Terestre Nicolae Bălcescu din Sibiu, funcționează, de un an, un nou program de licență: Managementul sistemelor de comunicații militare. Este mai puțin cunoscut acest lucru, iar eu sunt de părere că se adresează cu mare deschidere viitorilor absolvenți ai colegiului militar craiovean.

Absolventul colegiului militar va promova examenul de bacalaureat fără probleme și va fi declarat admis într-o instituție militară de învățământ superior a Ministerului Apărării Naționale.

Acesta este modelul absolventului: un Tânăr sigur pe cunoștințele sale, optimist, care va avea insuflat sentimentul de dragoste față de țară și de neam, mândru de calitatea lui de licean militar și de educația pe care a primit-o, care oferă garanția unui foarte bun ofițer, indiferent de domeniul în care va alege să activeze.

Ioana Corina Stănciuc, cls. a IX-a E
Rareș Iulian Nistor, cls. a IX-a E

**Domnul locotenent-colonel Ovidiu Plopan,
locuitor al comandanțului Colegiului Național Militar „Tudor Vladimirescu”
din Craiova: Colegiul militar este cetatea din visele copilăriei**

Ovidiu Plopan a absolvit Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul” din Alba Iulia în anul 1988. Ultimii 17 ani de activitate i-a dedicat acestei instituții de învățământ, îndeplinind funcții militare și didactice, de la comandant de pluton până la șef birou. Domnul locotenent-colonel Ovidiu Plopan a fost numit, începând cu 1 iulie 2016, locuitor al comandanțului Colegiului Național Militar „Tudor Vladimirescu” din Craiova.

Reînființarea Colegiului Național Militar „Tudor Vladimirescu” a reprezentat o schimbare majoră în cariera și în viața dumneavoastră. Cum ați primit această provocare de a pune bazele colegiului de la Craiova?

Se spune că omul este cu adevărat împlinit dacă de-a lungul existenței sale își îndeplinește obligațiile „de a sădi un pom, de a întemeia o familie și de a construi o casă”. În această obligație a vieții am primit o sansă enormă, aceea de a participa la reconstrucția acestei „citadele” a învățământului militar preuniversitar, Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”.

Mă simt onorat, dar și obligat.

Drumul este lung, dar credința mea este că, împreună cu acești oameni deosebiți care sunt și „calfe și zidari”, vom reuși să întemeiem o lucrare trainică, de care să beneficieze și să se bucure multe generații viitoare.

Aveți o solidă experiență în instruirea tinerilor militari, elevi ai unui colegiu militar. Cum îl percepți pe elevii Colegiului Național Militar „Tudor Vladimirescu”? Care a fost evoluția lor în aceste 6 săptămâni?

Există un sentiment permanent de apartenență, o legătură fărăscă între elev și colegiu național militar în care acesta își urmează cursurile. Pentru mine, faptul că am urmat cursurile Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul” din Alba Iulia și că mi-am desfășurat ulterior activitatea o lungă perioadă de timp în această instituție reprezintă un lucru cu care mă voi mândri permanent.

Astăzi, însă, sunt aici, la Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu” din Craiova, unde am întâlnit aceiași tineri îmbrăcați în uniformă cu vîpușcă roșie, plini de speranță, hotărâre, curaj și dorință de reușită. Nu suntem la un moment de bilanț, dar pot afirma că la această dată elevii noștri sunt într-un progres evident.

Ce înseamnă un liceu militar pentru un adolescent?

Colegiul militar este cetatea din visele copilăriei. Aici, odată ce porțile îi s-au deschis, te cuprinde un sentiment de liniște și siguranță.

Oameni necunoscuți ție, în atelierele cunoașterii, zâmbesc cu mâinile lor trup și minte pentru acei tineri ce mai târziu devin, la rândul lor, continuatori de istorie, tradiție și învățătură.

Ce a însemnat pentru dumneavoastră liceul militar?

La 14 ani: necunoscut, curiozitate și multe întrebări fără răspuns.

La 18 ani: un vis împlinit, recunoștință și noi provocări.

Care este, din punctul dumneavoastră de vedere, profilul absolventului de liceu militar?

Am convingerea că profilul absolventului de colegiu național militar poate fi asimilat cu cel al unui „învățător”.

Cursa se desfășoară pe o durată de patru ani și a fost planificată în teren mediu frâmântat. Pe parcursul ei, întâlnesci mereu provocări care te călesc, te obligă, te motivează. Ești permanent în luptă cu tine și dorința de a reuși. La final, pe linia de sosire, înfloresc zâmbetul și bucuria reușitei. Pe podiumul victoriei lăurii încunună reușita acestor „biruitori”.

Vă amintiți, probabil, cu nostalgie de perioada studiilor liceale militare. Ne puteți împărtăși câteva din experiențele dumneavoastră?

Sunt foarte multe amintiri. Nu ascund faptul că răsfoiesc uneori albumele cu fotografii și privesc în timp, cu mulți ani în urmă, când aveam vîrstă elevului de liceu și îmi aduc aminte de tot ceea ce a fost mai frumos în acei ani.

Există obiceiul ca, odată la cinci ani, noi, toți colegii de atunci să ne întâlnim. Fiecare întâlnire este o „șezătoare” cu povești de demult, dar spuse cu emoție și bucurie. Retrăim aiceva momentele când ne încurajam și ne ajutam, când ne învățam unii pe alții să dansăm, fiind speriați de stângăcia primei întâlniri cu o fată, când orice provocare se transformă într-o competiție a orgoliilor, când și când... Dar peste toate au rămas prietenii și amintiri de neuitat.

Care au fost modelele dumneavoastră?

Imaginea primului meu comandanț, la prima întâlnire cu părinții și elevii, în anul 1984, când am pășit pe porțile Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul”, nu-mi va fi stearsă din memorie.

Este vorba de domnul general Răbăcel Gheorghe. Domnia sa, atât pentru mine, cât și pentru mulți dintre colegii mei, reprezintă „modelul”, un exemplu de urmat pentru toți cei care l-au cunoscut.

Nu pot, însă, să nu aduc în discuție faptul că toți dascălii care au contribuit la educarea și formarea mea reprezintă modele și le pot în susțință și respect.

Ce sfaturi dați elevilor colegiului?

Toți sunteți capabili să vă depășiți limitele, ceea ce face diferența e voința și încrederea în forțele proprii.

Nu uitați:

„Învingătorii nu renunță, iar cei care renunță nu ajung învingători” (Aristotel)

Domnul director adjunct, profesor Zamfirică Petrescu:

Deschiderea către nou, inteligența și unitatea unui colectiv se reflectă asupra calității beneficiarului echipei de adulți: elevul.

- Ce anume v-a convins în luarea deciziei de a deveni directorul unei instituții de învățământ militar și care este crezul după care vă ghidați în această importantă funcție?

Cred că în viață, fiecare om este pus de multe ori în fața unor alegeri; un astfel de moment a fost și acela în care am decis să închid un drum în care am fost implicat din toate punctele de vedere - ca director al C.N. "Frații Buzești" - și să experimentez șansa de a fi director adjunct la C.N.M. "Tudor Vladimirescu", pentru că sunt un om care nu se teme de provocări, iar aceasta este una onorantă pentru mine. Imi plac lucrurile clare, ordinea și calitatea; sper ca, pe lângă asta, să imprim un spirit competitiv- constructiv, astfel încât toți cei implicați să se simtă mândri că au fost parte a acestei instituții care imi doresc să recapete strălucirea de altădată și chiar mai mult.

- Cât de importantă este pentru învățământul doljean reînființarea acestei instituții?

Era o piesă importantă care lipsea din peisajul învățământului preuniversitar din orașul nostru.

Încercăm să „ardem” anii în care craiovenii, și nu numai, au fost privați de această alternativă educațională și cred că este și un element de mândrie zonală reînființarea acesteia.

- Care este astăzi locul învățământului militar într-o țară membră NATO, așa cum este România, în care militarii români sunt prezentați pe multe teatre de luptă din lume?

În contextul istoric pe care îl trăim, este aproape retorică întrebarea; este de importanță vitală, deoarece în felul acesta se poate împrospăta și întări latura umană a armatei române cu viitorii noștri absolvenți, iar de calitatea acestora ca viitori militari, medici, ingineri, deja ne ocupăm.

- În opinia dumneavoastră de director și de cadrul didactic, care este formula calității în Educație, așa cum se vede aceasta din perspectiva Colegiului Național Militar „Tudor Vladimirescu”?

După părerea mea, calitatea în educație implică niște aspecte obligatorii: în primul rând, factorul uman - elevii, profesorii, cadrele militare în cazul nostru, conducerea. Deschiderea către nou, inteligența și unitatea unui colectiv se reflectă asupra calității beneficiarului echipei de adulți: elevul. În al doilea rând, este vorba despre condițiile foarte bune pe care le oferă școala noastră.

- Am aflat că ați fost profesor în această unitate de învățământ și în perioada anterioară desființării acesteia. Suntem siguri că aveți multe amintiri frumoase din acea vreme și am fi încântați să ne prezentați câteva dintre ele.

Da, au fost niște ani pe care mi-i amintesc cu drag, pentru că am cunoscut oameni minunați și în perioada aceea; sunt multe amintiri, dar n-ăs dori să specific una anume, ci să cuprind global perioada pentru a evoca o anumită stare: aceea în care ești mândru că faci parte dintr-o elită și bineînțeles aici îi includ și pe elevi, care se mobilizau extraordinar atunci când participau la competiții și nu mă refer doar la cele sportive, ci și la olimpiade și concursuri școlare.

- Care este profilul elevului care se îndreaptă spre învățământul militar? Vă rugăm să transmiteți un mesaj adolescenților care se gândesc să devină elevi ai Colegiului Național Militar „Tudor Vladimirescu”.

Cred că nu poți vorbi la vîrstă de 14 ani - când un copil este în plină formare, că arc un profil definit; importantă însă este dorința de a avea un parcurs mai riguros decât în alte instituții de învățământ, cu finalități mai clare, mai sigure, dar nu mai restrictive ca perspectivă.

Cornel Barbu, cls. a XI-a A

SĂRBĂTORIM ÎMPREUNĂ

ZIUA EUROPEANĂ A LIMBILOR!

Incepând cu 2001, la inițiativa Consiliului European, Ziua Europeană a Limbilor este sărbătorită în fiecare an în data de 26 septembrie, devenind, astfel, o manifestare anuală care celebrează diversitatea lingvistică, plurilingvismul, învățarea limbilor străine pe durata vieții.

Cu ocazia Zilei Europene a Limbilor, o serie de evenimente sunt organizate în toată Europa, dar și în afara ei: manifestări pentru și cu copii, emisiuni radio și de televiziune, cursuri de limbi, conferințe etc. Autoritățile naționale împreună cu diversi parteneri, în special școlile, pot să decidă cu privire la natura activităților pe care doresc să le organizeze. Consiliul European a invitat statele membre să numească un "Punct de Contact Național" pentru a coordona acest eveniment la nivel național și pentru a disemina materialul de promovare pus la dispoziție de Consiliul European.

Și Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu” a marcat această zi, prin realizarea unui proiect ce și-a

propus să atragă și să implice cât mai mulți elevi în ceea ce reprezintă diversitatea limbilor străine, încurajând învățarea lor.

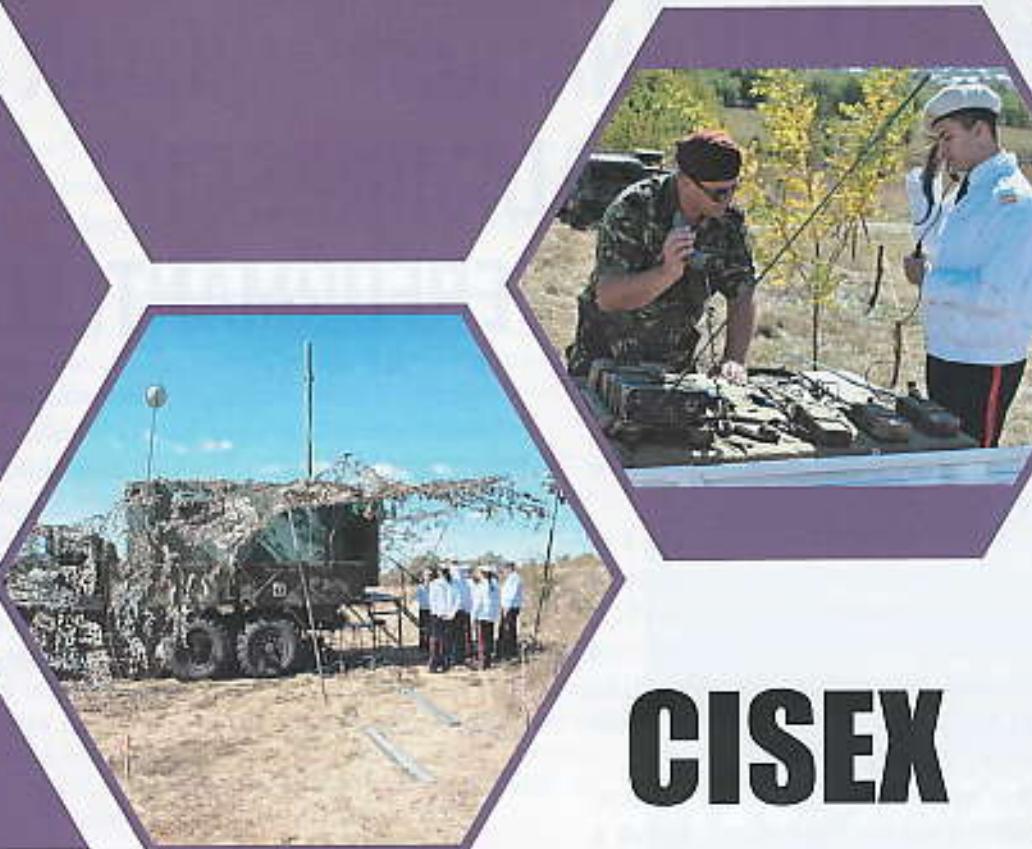
Scopul principal al activităților a fost acela de a pune accent pe experiența personală a elevilor în legătură cu studiul limbilor europene. Astfel, elevii claselor a IX-a C, a IX-a D, a IX-a E și a X-a B au dezbatut tema „Mesaje și simboluri europene” și au lucrat în echipă pentru a crea postere pe aceeași temă. La sfârșitul activității, ei au avut plăcerea să descopere că rezultatele strădaniei lor au fost expuse pentru a putea fi admirate de către toți cei interesați.

Obiectivele proiectului au vizat utilizarea limbilor străine în alte contexte decât cel al orelor de clasă, susținerea și consolidarea intercului pentru limbile străine, creșterea calității actului educativ, dezvoltarea spiritului de inițiativă și de competiție, prezentarea, într-o formă grafică, a aprecierii de care se bucură studiul limbilor moderne în rândul elevilor școlii noastre.

Stiați că...

- în toată lumea sunt vorbite între 6000 și 7000 de limbi, dintre care aproximativ 225 sunt limbi europene?
- majoritatea limbilor lumeni sunt vorbite în Asia și Africa?
- mai mult de jumătate din populația globului este bilingvă sau plurilingvă (vorbește sau înțelege două sau mai multe limbi)?
- bilingualismul ușurează învățarea altor limbi și îmbunătățește procesul de gândire?

Andrei Pascu, clasa a IX-a C

CISEX

„CETATEA 2016”

Activitățile de consiliere socio-profesională planificate de Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu” din Craiova s-au materializat prin participarea elevilor din clasele a X-a și a XI-a la un exercițiu desfășurat în poligonul de instrucție.

Prezentarea a fost condusă de către lt.col. Ciocîrlie Sorin, care a declarat că «militarii Companiei 212 Comunicații și Informatică, aparținând Brigăzii 2 Infanterie „Rovine” Craiova, au asigurat legături de comunicații și informatică în cadrul exercițiului tehnic de specialitate CISEX „CETATEA 2016».

Elevii s-au declarat fascinați de modul în care militarii utilizează tehnica de comunicații și informatică, precum și de tehnica prezentată.

Geanina Dumitache, clasa a IX-a C

LA COLEGIUL NAȚIONAL MILITAR „TUDOR VLADIMIRESCU” S-A DAT STARTUL PERFORMANȚELOR

După numai două săptămâni de activitate, Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu” din Craiova își inaugurează palmaresul cu o performanță notabilă, în domeniul sportiv, a unei eleve de clasa a X-a.

Reușita Cezarei Vlad, care s-a clasat pe locul 1 la Campionatul Național de Karate Tradițional, întrecerea de kata pe echipe, calificată astfel la etapa mondială din 2017, reprezintă o valoroasă carte de vizită pentru instituția noastră. În cadrul aceleiași competiții, eleva a cucerit, de asemenea, locul al treilea al podiumului la proba individuală de kumite.

Pentru a răsplăti meritele eleviei Vlad Cezara, comandantul colegiului a organizat adunarea festivă a întregului efectiv de instructori, personal didactic și elevi ai instituției, prilej cu care a adus mulțumiri eleviei pentru performanțele obținute, profesorilor de sport pentru implicarea în activitatea sportivă a eleviei, precum și familiei pentru sprijinul permanent acordat.

Au fost prezentate diplomele și medaliile obținute la întrecerea sportivă desfășurată în municipiul Oradea și, reliefând faptul că este primul rezultat notabil al unui elev al Colegiului Național Militar „Tudor Vladimirescu” la o

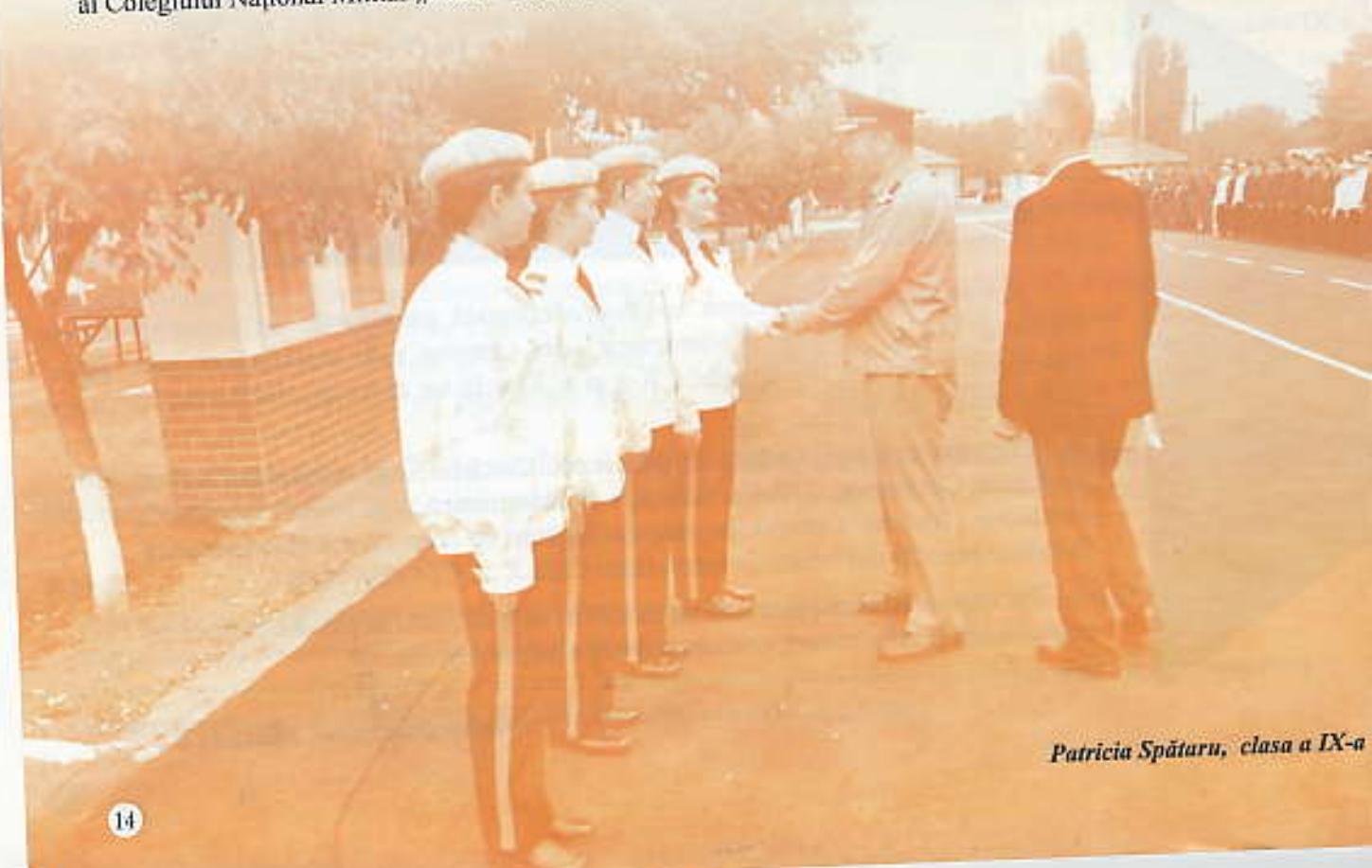
competiție sportivă națională, comandantul colegiului a subliniat faptul că, în urma acestor rezultate, eleva Vlad Cezara va reprezenta România la Campionatele Mondiale de arte marțiale, care se vor desfășura la categoria juniori.

În conformitate cu Regulamentul de Ordine Internoară al colegiului și în baza reglementărilor specifice privind organizarea și funcționarea colegiilor naționale militare, comandantul colegiului a recompensat-o pe eleva Vlad Cezara pentru rezultate excepționale cu înaintarea la gradul de elev-fruntaș.

***

Sâmbătă, 01 octombrie 2016, a fost o zi încununată cu succes la Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”. În urma examenului de selecție, patru elevi ai colegiului au fost admisi la Centrul Județean de Excelență Dolj: eleva Stănciu Ioana Corina - clasa a IX-a E (matematică), eleva Bejan Albertina - clasa a X-a B (matematică), eleva Busu Elena Camelia - a X-a A (informatică) și eleva Negu Simona Daniela - clasa a X-a A (chimie).

Felicitări tuturor!

Patricia Spătaru, clasa a IX-a

Profil de CAMPION:

CEZARA VLAD

Eleva Cezara Vlad: locul I la Campionatul Național de Karate Tradițional, întrecerea de kata pe echipe, calificare la etapa mondială din 2017, locul al treilea la proba individuală de kumite.

Ce te-a determinat să practici un sport? De ce ai ales acest sport?

Faptul că am început să practic acest sport nu a fost o determinare venită din partea mea, ci din partea unui prieten de familie, care a văzut în mine o adevărată campioană.

De când ani practici acest sport?

Am început să practic Karate de la vîrstă de 10 ani, adică de 6 ani.

Ti-a fost vreodata greu să îmbini școala cu antrenamentele? Dar acum, îți este greu să îmbini profilul militar cu sportul la care ai reușit să faci performanță?

Pentru că am început de la o vîrstă atât de fragedă, nu mi s-a părut dificil să le fac pe amândouă. Ajungând la vîrstă adolescenței, cerințele au fost din ce în ce mai mari atât la școală, cât și antrenamente, dar acesta a fost momentul în care mi-am dat seama că sportul, pe lângă refugiu, este și placere, iar faptul că mergeam la antrenamente mă elibera și mă relaxa. În ceea ce privește profilul militar, cred că acest lucru nu mă va încurca să fac performanță, ci, dimpotrivă, mă va ambicioa și mă va motiva mai mult.

Câte ore aloci zilnic pregătirile tale?

Înainte de a ajunge la Colegiul Național Militar, mă pregăteam în fiecare zi timp de o oră. Acum merg la antrenamente de trei ori pe săptămână.

Ai reușit să-ți creezi amintiri de neuitat la competiții?

Fînd o persoană sociabilă, la fiecare competiție mi-am făcut prieteni noi cu care am amintiri de neuitat.

Ai fost invidiată de colegii tăi atunci când ai reușit să te califici la etapa mondială?

În niciun caz nu am fost invidiată de colegii mei, ci doar admirată. Am avut din partea lor toată susținția, iar despre victorie, pot spune că ne-am bucurat cu toții de ea.

Poți estima un număr de medalii și premii pe care ai reușit să le câștigi?

Pot spune că m-am intors de la fiecare competiție cu o medalie, ceea ce a făcut ca numarul acestora să ajunga la 40. Pe lângă acestea, am câștigat 4 cupe de aur.

Atrebuiri să renunți vreodată la o distracție în favoarea pregătirii tale?

Am fost pusă de câteva ori în postura aceasta, dar nu am regretat niciodată alegera făcută.

AI abandonat vreodată anumite teme sau lecții în favoarea sportului sau invers?

În ciuda faptului că uneori a fost greu, pot spune că școala a fost mai mereu pe primul loc, ceea ce m-a făcut să renunț unor la antrenamente.

Ce te face să nu renunți? Care este sursa devotamentului tău?

Ceea ce mă face să continuu este faptul că nimic nu se compară cu câștigarea unui turneu sau cu emoțiile trăite înainte de fiecare competiție. Aceste mici bucurii au devenit sursa mea principală de motivație.

Cum te simți după o infrângere, dacă ai trăit așa ceva?

Prințul lucru pe care mi-l spun după o infrângere este că trebuie să dă mai mult. Bineîntele că acest lucru nu mă doboră, ci mă face să lucrez mai mult și să devin din ce în ce mai atență.

Îi dorim mult succes în continuare și că mai multe medalii care să-i încurajeze efortul!

Ioana Corina Stănciuc, cls. a IX-a E

PARADA LICEELOR, PE STRĂZILE CRAIOVEI

Muzică, dans, literatură, debbateri, concursuri sportive, dar și alte probe vor aduce laolaltă elevi de la mai multe licee doljene, în cadrul „Competiției Tinereții”, organizată de Direcția Județeană pentru Sport și Tineret Dolj și ajunsă la ediția a IX-a. Evenimentul se desfășoară pe durata anului școlar 2016 – 2017 și conține probe care urmăresc să dezvolte creativitatea, curajul, spiritul de echipă, talentul artistic, aptitudinile oratorice, patriotismul și competitivitatea.

Ediția a IX-a a „Competiției Tinereții” a debutat în data de 08 octombrie 2016 cu parada liceelor. Piața „Mihai Viteazul” din centrul urbei craiovene a primit reprezentanții liceelor înscrise în competiție, remarcându-se în mod special noii participanți, elevii Colegiului Național Militar „Tudor Vladimirescu” din Craiova.

Pe parcursul paradei din centrul istoric, cei 31 de elevi au scandat sloganul colegiului: „**PER ASPERA AD ASTRA**”. Pe scenă a urmat o scurtă prezentare, în care eleva Lețchi Ramona din clasa a XI-a A a salutat din partea colegiului toți participanții, exprimând pe acastă cale dorința de a învinge. Elevii au fost coordonați de doamnele profesoare Popa Daniela și Grigoric Otilia.

Andreea Gutue, clasa a IX-a C

PAGINI DE ISTORIE

ZIUA NAȚIONALĂ A COMEMORĂRII HOLOCAUSTULUI

Ziua Națională a Comemorării Holocaustului a fost marcată de elevii și profesorii Colegiului Național Militar „Tudor Vladimirescu” prin expoziții de carte și de fotografie, proiecții de film și dezbatere.

Duminică, 09 octombrie 2016, Clubul Colegiului Național Militar „Tudor Vladimirescu” a găzduit Simpozionul „Comemorarea victimelor Holocaustului”, coordonat de doamna profesoară de istorie Nori Cadea, activitate la care au participat 120 de elevi ai colegiului.

Expoziția de fotografie realizată de elevi a reflectat momentele dramatice trăite în timpul celui de-al Doilea Război Mondial pe drumul deportărilor și în lagăre.

Duinea Alina, elevă a clasei a IX-a A, a împărtășit colegilor tulburătoarea experiență trăită cu ocazia vizitării lagărelor de concentrare Auschwitz și Birkenau.

Filmul „La vita e bella” a generat dezbatere despre ororile celui de-al Doilea Război Mondial, despre antisemitism și toleranță, despre sacrificiul suprem al părintelui pentru salvarea inocenței fiului, despre puterea imaginației de a se împotrivi crudelor realități.

Ziua Națională a Comemorării Holocaustului (Themesko Dives vash o Poraimosko Astaripen pe Godyate în română) este un eveniment național marcat în data de 9 octombrie în România, dedicat comemorării victimelor Holocaustului și, în special, rolului României în acest episod al istoriei. În această zi, diverse ceremonii au loc în toată țara, pentru a comemora evreii și romii care au murit în Holocaust. Data de 9 octombrie a fost aleasă deoarece în această zi, în 1941, a început deportarea evreilor din Bucovina în Transnistria. Bucovina revenise sub administrația României conduse de Ion Antonescu în luna iunie a aceluiași an. Prima Zi Națională de Comemorare a Holocaustului a fost înființată în 2004.

Alina Rebeca Duinea, clasa a IX-a A

PE CĂRĂRILE ȘTIINȚEI

Elevii clasei a XI-a B de la Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu” din Craiova au participat, în data de 13 octombrie 2016, la un simpozion deosebit de interesant, în cadrul căruia au fost prezentate materiale și informații despre laserul de la Măgurele. Activitatea a fost coordonată de domnul prof. univ. dr. Radu Constantinescu, prorectorul Universității din Craiova. Elevii colegiului au asistat la desfășurarea unor experimente

în laboratoarele de fizică ale Facultății de Matematică și Științe ale Naturii - Departamentul de Fizică, sub îndrumarea domnului cercetator dr. Cristian Șarpe, de la institutul de Fizică al Universității din Kassel-Germania.

La această activitate, elevii au fost coordonați de domnul director adjunct, profesor Zamfirică Petrescu.

Andreea Gutue, clasa a IX-a C

TUDOR

Acum 195 de ani, „un Theodor Vladimirescul, din neamul lui român dintre panduri din părțile Cernăului și săzător cu casa la orașu Cernăuți sud Mehedinți [...] s-au sculat la 18 ale lui genaric, marți noaptea, de au ieșit din *Bucuresci pe la locuri ferite...*“.

Așa povestește un cronicar al vremii începutul epopeii populare în fruntea căreia s-a aflat pandurul din Vladimirești Gorjului.

Istoricii estimează data nașterii lui Tudor ca fiind cuprinsă între anii 1770-1780.

Documentele istorice afirmă că Tudor se naște „la Bordele”, pe valea Desului, în apropierea de Vladimirești Gorjului, din părinții moșneni – țărani liberi.

Despre Tudor se spune că a fost un strălucit autodidact: a deprins buchile încă de timpuriu, de la un preot din sat. La vîrstă de 10-12 ani pleacă la Craiova, unde își completează cunoștințele la dascălul Lupu, cu care neamul Vladimirescilor era înrudit, întră, apoi, în „slujbă”, „fecior de casă pe procopseală”, la boierul Ioniță Glogoveanu, care, văzând ușurința și râvna cu care Tudor deprindea felul lucurilor, „l-a învățat carte cu cheltuiala sa... până a ajuns un cărturar foarte deștept”. Va urma, alături de fiul boierului, Nicolae, cursurile Școlii de la Mănăstirea Obudeanu din Craiova.

La 18 ani, Vladimirescu se înscrie, potrivit tradiției județului Gorj, în corpul de oaste al pandurilor, lucru foarte important pentru evoluția sa ulterioară.

1806

Tudor este vîtaf de plai la Cloșani – Mehedinți – funcție cu atribuții mai ales grănicerești pe care o va deține, alături de fratele său, Papa Vladimirescu, până în 1820.

S-a îndeletnicit, de asemenea, cu arendășia și morăritul, cu negoțul, călătorind atât în țară, cât și în afara ei.

În 1806 izbucnește războiul rus-turc care durează până în 1812.

Un număr însemnat de panduri s-au înscriși în corpul de voluntari constituit de generalul rus Miloradovici.

De numele lui Tudor se leagă începutul reconstituirii Armatei Române, el fiind, în amintul război, comandantul primei subunități militare, Batalionul 1 de panduri, „Mehedinți”.

1812

Dovadă a aprecierii de care se bucura, Tudor este înaintat la gradul de locotenent, fiind decorat cu Ordinul „Sf. Vladimir”, și primește din partea țărului Alexandru I un inel pe care erau gravate inițialele „T.W.P.”, „Tudor Vladimirescu Porucic”.

13 iunie 1813

Tudor este numit căpitan de panduri, spre a asigura liniaștea și ordinea în județele Gorj și Mehedinți.

2 iunie 1814

Din însărcinarea boierului Nicolae Glogoveanu, Tudor se duce la Viena pentru a rezolva problema succesiunii rezultată din decesul soției boierului. Procesul cu autoritățile austriece îi dă prilejul lui Tudor să-și pună în valoare îscusința într-ale „pravilelor”.

15 Ianuarie 1815

Din porunca lui Alexandru Vodă Șuțu, care era grav bolnav, se alcătuiește, dintre marii boieri cu „râvnă și iubire de patrie”, un „Comitet de Oblăduire”.

Trei dintre acești boieri, Grigore Ghica, spătarul Grigore Brâncoveanu și caimacanul Craiovei, Barbu Văcărescu, adversari ai regimului fanariot și favorabili unei mișcări de eliberare de domnia otomană, convin, printre-un „înscriș”, ca Tudor să ia conducerea mișcării revoluționare: „te-am ales să ridici norodul cu armele și să urmezi precum ești povăzuit”.

VLADIMIRESCU

UN OM - UN DESTIN - O EPOCĂ

* Repere cronologice *

18 ianuarie

Însoțit de „o ceată de arnăuți înarmați”, Tudor Vladimirescu părăsește Bucureștiul, îndreptându-se spre Oltenia.

21 ianuarie

Spre scară, Tudor sosete la Târgu Jiu și trece imediat la acțiune.

Într-o discuție cu prietenul său, logofătul Vasile Moangă, acesta îl atrage atenția că fapta lui este „cutezătoare” și că nu va scăpa cu viață din această „răscoală”. La aceasta, Tudor a răspuns: „Știu, prietene... dar din ceasul în care m-am născut m-am îmbrăcat cu cămașa morții”.

22 ianuarie

Detașamentul ajunge la mănăstirea Tismana care este ocupată, devenind un punct de sprijin și o bază de aprovisionare.

23 ianuarie

Tudor ajunge la Padeș, o mică localitate din județul Mehedinți.

Adresându-se pandurilor și țărănilor adunați, chemându-i la luptă împotriva nedreptăților și împilărilor, el proclamă, printre altele: „Nici o pravilă nu oprește pre om a întâmpina răul cu rău! Sarpele când îți lasă înainte dai eu ciomegul de-l lovești ca să-ți aperi viața... Dar pe balaurul care ne îngheț de vil, căpeteniile noastre, zic, atât cele bisericești, cât și cele politicești, până când să-i suferim a ne suge săngele din noi? Până când să fim robi?”

În continuare, prin această primă proclamație pe care o numim, firesc, de la Padeș, Tudor cheamă masile populare la luptă: „Venîți dar, fraților, cu toții, cu rău să pierdem pe cel rău, ca să ne fie nouă bine...”, marcând astfel **începutul revoluției din 1821**.

26 ianuarie – 2 februarie

Aflat în fruntea pandurilor săi, Tudor începe marșul de la Padeș la Tânărăni, parcurgând itinerariul, Cernăuți, Strehia, Mănăstirea Gura Motrului.

30 ianuarie

Divanul țării îl somează ultimativ pe Tudor să înceteze acțiunea și să vină la București pentru a se supune „povățuirilor și poruncilor”, făgăduindu-i iertarea.

„Adunarea norodului” își instalează tabăra la Tânărăni, unde va rămâne până la 26 februarie, timp în care sporește „Adunarea norodului” la peste 5000 de oameni.

Înainte de 16 februarie

Vladimirescu alcătuiește „Cererile norodului românesc”, principalul document-program al revoluției, practic un proiect de constituție după care urma să fie condusă țara, în cele 26 de puncte.

28 februarie

Tentativă de asasinare a lui Tudor, prin intermediul lui Hagi Prodan, comandantul arnăuților trimiș la Tânărăni.

Oastea populară a lui Tudor Vladimirescu, denumită în epocă „Adunarea Norodului”, aflată în tabăra de la Tânărăni, începe marșul către București, numărând acum peste 8000 de oameni.

21 martie

Intrarea pandurilor în București marchează începutul guvernării Țării de către Tudor Vladimirescu, care, din 21 martie și până la 15 mai, va dirija „treburile politicești”.

30 martie

Întâlnirea dintre Tudor Vladimirescu și Alexandru Ipsilanti, lângă cișmeaua Mavrogheni. În ciuda unor grave divergențe, cei doi ajung la un acord în urma căruia „Oltenia și județele de câmpie ale Țării Românești” rămân sub

autoritatea lui Tudor, în timp ce „județele dinspre munte” trec sub autoritatea lui Ipsilanti.

1 mai

Intervenția otomană hotărâtă de „Sfânta Alianță” la Congresul de la Laybach se produce pe 6 coloane; 3 coloane în direcția Craiovei, 2 coloane în direcția București și o coloană în Moldova, pornind de la Brăila.

15 mai

După un serviciu divin care s-a ținut la Mitropolie și după sfârșirea steagurilor, Tudor și „Adunarea Norodului”, renunțând la intenția inițială de rezistență în București, au inceput retragerea spre Oltenia pe drumul Piteștilor.

Noaptea de 20 spre 21 mai

În urma unui complot eterist și profitând de nemulțumirile unora dintre căpitanii pandurilor, Iordache Olimpiotul, comandantul eteriștilor, reușește să-l arresteze pe Tudor în tabăra sa de la conacul Goleștilor și-l predă lui Ipsilanti, aflat la Târgoviște.

Noaptea de 26 spre 27 mai

Legenda asasinării lui Tudor Vladimirescu cunoaște o serie de variante, credibile în majoritatea lor:

a) Tudor a fost asasinat, fără judecată, chiar în prima noapte după ajungerea, seara, la Târgoviște, chiar în incinta Mitropoliei.

b) Tudor este condamnat la moarte de un tribunal constituit ad-hoc de Alexandru Ipsilanti. Odată condamnat la moarte, ar fi fost lăsat într-ună din zile să se plimbe „liber” prin oraș. În ziua următoare, Tudor este invitat la „un ospăț” la Mitropolie... pe la mijlocul nopții, după ce au plecat invitații, urmând instrucțiunile lui Ipsilanti, Vasile Caravia, sub pretextul unei plimbări nocturne, îl va scoate din oraș aproape de „o grădină zisă a lui Ciocârlan și unde va fi decapitat de călăul Nicolas Pargas. Corpul lui fu aruncat în groapa care era deja pregătită.”.

c) Tudor a fost închis în beciurile Mitropoliei și torturat de un scelerat pe nume Vasile Caravia, mai multe zile. În cele din urmă „au anunțat pe Tudor că-l trimit la divan și legându-l, au ieșit noaptea afară din oraș. Apropiindu-se de râul Dâmbovița, Caravia l-a împușcat cu pistolul, apoi l-a tăiat, l-a tăiat capul, iar trupul l-a aruncat în râu...”.

d) „A fost omorât noaptea în marginea orașului... Călăi au fost trei „astași” cari nu stătuseră niciodată în fața dușmanului, „patriotii” greci din Rusia: Orfano, Cavaleropuli și Gombovschli”.

e) „Ciocârlără cu iatacanele la ceasurile de noapte... în spre ziua de 27 mai 1821, în marginea Târgoviștei... apoi zvârlără într-o sănătă părăsită trupul spintecat, care nu s-a înrednicit niciodată de îngropare.”

„Tăranul acestuia făcuse într-adevăr un mare păcat: voise ca Tara lui să aibă parte de fericire și de putere săracii neamului românesc” (Nicolae Iorga).

BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ

- Dan Berindei, Tudor Vladimirescu – omul, fapta și epoca, în Magazin Istoric, nr. 2/1986.
- Cornelia Bodea, Lupta românilor pentru unitate națională, Edit. Academiei, București, 1967.
- G. D. Iscru, Revoluția română din 1821 condusă de Tudor Vladimirescu, Casa de Editură „N. Bălcescu”, București, 2000.
- Florin Constantin, În numele același idealuri – De la Simon Bolivar la Tudor Vladimirescu, în Magazin Istoric, nr. 2/1986.
- Vasile Mraciu, De la Tudor Vladimirescu la răscoala din 1907, Edit. Scrisul Românesc, Craiova, 1979.

NOAPTEA

RECENZIE

Editura: Brumar
 Autor: Cătălin-Julian Andrioiaie
 Pagini: 96
 ISBN: 978-976-602-650-8

Născut la Botoșani, într-o „zi cu ochelari de soare” – 13 iulie 1986, Cătălin Andrioiaie intră sfios în lumea literară românească, debutând cu volumul de proză scurtă, *Noaptea nu e întuneric*.

Cele 20 de povestiri alegorice, cu puternice amprente filosofice, motivationale și inspiraționale te lasă cu zâmbetul pe buze și cu un aer meditativ, de înțelegere a elementelor care contează cel mai mult în viață. *Noaptea nu e întuneric* îți trezește toate simțurile, toate trăirile pe care îți le-ai cenzurat, visurile pe care le-ai abandonat, îți provoacă dorința de a spune lucruri pe care nu ai avut niciodată curajul să le lași să treacă dincolo de stadiul gândirii. *Noaptea nu e întuneric* îți „decenzurează” emoțiile, alăturându-se, putem spune, urmelor lui Paulo Coelho sau ale lui Milan Kundera, prin modalitatea de abordare a subiectelor și prin esența acestora.

Volumul este realizat într-o manieră atât romantică, cât și clasică, învăluite în curențul realist. Construcția polivalentă a volumului reiese din perspectiva holistică asupra realității obiective expusă într-o manieră subiectivă, din îmbinarea stilurilor narrative și a efectelor stilistice, din realizarea povestirii în ramă, conturând imaginea unică a unei realități căreia, la final, î se modifică brusc sensul, luând o turnură inedită și neprevăzută.

NU E ÎNTUNERIC

La începutul lecturii, totul pare simplu și normal, însă pe măsură ce te scufunzi în carte, realizezi că totul capătă altă nuanță, că pe lângă întrebările pe care le propune mascat autorul, îți răsună altele zeci – la care nu găsești răspuns. În prima poveste, personajul se întreabă: „Dar oare nebunia ce e? E nebun unul care se întreabă orice sau unul care nu se întreabă decât ceva la care are răspuns?” (Mulțumesc, p. 7), pe parcursul volumului ivindu-se și stăruind întrebări despre oameni, viață, moarte, zâmbet, credință, familie, modestie, dragoste și, nu în ultimul rând, despre sine.

„E ceva ciudat în liniștea bisericilor”, spune Cătălin Andrioiaie în aceeași poveste. Parafrazând, voi spune: e ceva ciudat în proza acestui scriitor. „E ca teama, dar nu față de Dumnezeu, ci, mai degrabă, față de tine” (p. 13). Așa se întâmplă citindu-l pe Cătălin Andrioaic. Te descoperi pe tine, cu bune și cu rele, în încercarea de a înțelege de ce *Noaptea nu e întuneric*.

În cele 20 de povestiri, dragostea se îmbină cu sacrificiul și moartea, speranța cu zâmbetul pierdut, misterul cu dorința, cu nevoia supremă de a rezolva puzzle-urile propuse. Textele respiră interior și, deși subiectele atinse sunt delicate (sinucidere, boală, drame familiale, trădare în dragoste, moarte), cuvintele în jurul cărora se construiește narativă, lajmotivele scriitorului sunt: familia de cuvinte a zâmbetului, a ochilor și a nonculturii alb.

Apreciat de critica literară, și departe de a da sfaturi, de a prezenta realitatea prin prisma unei viziuni limitate, Cătălin Andrioiaie a expus sentimente, a conturat o lume care poate fi percepță de cei care nu se împiedică în limbajul degajat, accesibil, o lume care prezintă partea pozitivă din spatele întunericului. O lume în care întunericul îți arată drumul înspre lumină, evidențierind calități sau elemente care nu au parte mereu de atenția cuvenită, deși fără ele, lumea ar fi mai lipsită de sens.

În ansamblu, *Noaptea nu e întuneric* este o carte fermecătoare, greu de lăsat din mâna, ușor de recitat, în care „Ritmul vieții e mai presus de orice armonie. Bătaia inimii, măreția zâmbetului simplu și complexitatea privirii modeste”. *Noaptea nu e întuneric* e un început de zâmbet, iar Cătălin Andrioaic – o promisiune certă pentru proza românească.

Maria Palaghia, clasa a IX-a C

Filmul universal valabil al rezistenței spiritului uman contra atrocităților greu de imaginat:

LA VITA E BELLA

• Regia: Roberto Benigni
• cu: Roberto Benigni
Nicoletta Braschi
Giorgio Cantarini

Filmul este o fabulă în stil chaplinian despre puterea imaginației de a se împotrivi crudelor realități din Europa în timpul celui de-al Doilea Război Mondial.

În centrul poveștii se află Guido (Roberto Benigni) - un personaj încântător, caracterizat printr-o inocență copilărească și nutrind un mare vis: acela de a deschide o librărie proprie. Este anul 1939. Guido a venit în Arezzo, un orașel din Toscana, împreună cu prietenul său, poetul Feruccio (Sergio Busicci), ignorând antisemitismul manifestat cu din ce în ce mai multă violență de către guvernul fascist.

Guido se îndragostește de Dora, o Tânără și frumoasă profesoară (Nicoletta Braschi). Din păcate, Dora, pe care el o numește "Principesa", este logodită cu un oficial fascist din localitate. Dar Guido nu se lasă impresionat și, în felul său amuzant, reușește să o cucerească pe aceasta înimii lui și să o determine să îl urmeze.

După șapte ani, îi găsim pe Guido și Dora căsătoriți și cu un fiu, Giosue (Giorgio Cantarini). În sfârșit, Guido a reușit să-și deschidă librăria mult visată. Din păcate, antisemitismul a atins în Italia cote

maxime și, într-o zi, Guido și fiul său sunt ridicăți de către forțele de ordine și internați într-un lagăr de concentrare. Pentru a rămâne alături de cei dragi, Dora cere să meargă și ea în lagăr.

De acum încolo, unicul scop al lui Guido este să-și salveze fiul și, mai ales, să salveze inocența acestuia, deoarece nu vrea să ajungă precum este el.

Trăind suferința cu singura armă care îi mai rămâne unui om depoziat de orice bun personal pe care l-ar fi putut defini în această viață, înfometat și batjocorit, Benigni, în calitatea sa de tată, a reușit prin joc și zâmbet să îndepărteze norii grei ai realității acelor blestemate zile, astfel încât Joshua să nu simtă catastrofa prin care trecea omenirea acelor vremuri. Practic, acest film are un caracter universal dat de felul în care tratează rezistența și neabdicarea omului în fața unor inimaginabile suplicii.

Un triumf al spiritului uman asupra celor mai diabolice doctrine. Un film sublim, ce trebuie urmărit mai întâi cu inima, apoi înțeles cu mintea. O poveste despre supraviețuire și despre sacrificiu. O poveste despre familie și despre spiritul liber al oricărui surghiuinit.

Bianca Antofie, cls. a X-a B

Cuvinte potrivite

PĂDUREA

Tăcută, măreață se-ntinde...
Se-nalță spre stâncile sure...
Privirea n-o poate cuprinde,
Frumoasa, măreață pădure!

Sub soare-n vara fierbinți,
Își tremură frunza ușor...
În ea visul te cuprinde,
De parte de ești, îți e dor.

Pulsează viață în casa cea verde,
Minuni nevăzute încet se deșiră...
Visarea adânc în codru se pierde...
Poetul de-aici se inspiră.

Cornel Barbu, clasa a XI-a A

Ella Stănescu, clasa a IX-a A

Ella Stănescu, clasa a IX-a A

PRIVIND SPRE CER

Privind spre cer, spre spectrul temporal,
Văd dorul și plăcerea,
Când, mai demult, era durerea...

Privind spre cer,
Văd lumea și misterul,
Și visul, dar și telul...

Anamaria Leizeriu, clasa a IX-a C

Ella Stănescu, clasa a IX-a A

REGATUL ZĂPEZILOR

Asosit în cea din urmă
Zidetoamnă, tristă, rece,
Aiernii împărăteasă,
Lumea toată s-o înghețe.

Nori negri și mari se-adună
Ca săptând o comandă,
Dictată parcă de lună,
Să-și aștearnă-alor zăpadă.

Mii de fulgi încep să curgă,
Copacii înghețunchează,
Izvorul cu totu-nghetață,
Natura parcă visează.

Norii toți se risipesc
Și soarele iarsse-arată
Înghețat până și el,
Prins pe bolta alb-albastră.

CLIKE

Într-un ultim ceas de seară,
După ore de-așteptare,
Sezărește-n depărtare
Silueta-i-nșelătoare.

Vine-aproape, mai aproape,
Seapropie râzând.
Alei zâmbet, mândra lună
Îl admiră scăpărând.

Lacul ce odată mort
Zacea în alui tăcere,
Animat este-acum tot
De a noastră revedere.

Apoi brusc, o melodie
Pe fundal încet răsună,
Ea șoptește-opozie,
Eu o-apucușor de mână.

Ai ei ochi strălucitori
Spun o mie de poeme
Despre toate-acelevremi
Ale-jubirilor eterne.

Într-un ultim ceas de seară,
După ore de-așteptare,
Întreaga natură cântă
Și ceața ușor coboară.

Iar copacii se apătează
Luna apele învie,
Bucurându-se și ele,
De a noastră nemurire.

LEGENDA TOAMNEI

Copacii din pădurea de lângă sat au fost distruiți de furtunile din ultimele zile. Toamna, în toată puterea ei, și-a arătat adevărata față. Totul este la pământ.

Ai crede, dragă cititorule, că toamna este doar un anotimp, că totul se întâmplă doar pentru că așa a fost dintotdeauna, că aceste luni de vînt, ploaie și tristeții sunt așa de când lumea. Dar te înseli.

Primăvara, Vara, Toamna și Iarna, odată patru surori apropiate, ce trăiau în armonie în al lor regat, au împlinit pe rând vîrsta majoratului, vîrsta la care, fiecare dintre ele, avea să părăsească împărăția pe vecie, pentru a putea dicta ritmul vieții în lumea oamenilor.

Toamna, fiind cea mai mare soră, a părăsit prima regatul. Timpul, însuși regele, i-a oferit o coroană din metale prețioase, ca semn al supremăției ei.

Ajunsă pe Pământ, Toamna a domnit ani întregi singură.

A sosit vremea ca și celelalte surori să părăsească regatul.

Iarna era acum o ființă suavă, rece, ce purta o rochie albă, imaculată, al cărei voal de gheță se întindea pretutindeni.

Primăvara devenise atât de frumoasă, încât soarele ar fi un termen de comparație prea modest pentru ea. Cu o rochie din petale de bujori, a coborât delicat pe pământul umed.

Vara, a soarelui mireasă, a coborât și ea îmbrăcată cu o rochie de foc, aducând cu ea lumină orbitoare și căldură.

Timpul le poruncise să împartă anul în patru, pentru ca fiecare dintre ele să domnească în felul ei, timp de trei luni.

Toamna, la auzul acestei porunci, a strigat mâniată:

-Câtă cutezană! Cum puteți voi, mezinelor, să îmi impuneți asta? Eu sunt Toamna, împărăteasa acestei lumi! Unde ați fost când eu cuceream pământul? Unde ați fost voi când eu ridicam imperii? Lumea aceasta îmi aparține!

Și, cu o mișcare a mâinii, Toamna și-a îngenunchiat surorile și a aruncat un blestem asupra lor.

Simțindu-i ura din susflet, Timpul i-a revendicat coroana și i-a eliberat surorile.

Dintr-o femeie Tânără și frumoasă, Toamna s-a transformat într-o ființă ciudată, plină de spini, îmbrăcată într-o rochie din frunze uscate, ce-i cădeau la fiecare pas.

Toate patru s-au întors mai apoi în împărăția tatălui lor, urmând ca, timp de trei luni, fiecare dintre ele să coboare pe pământ pentru a îndeplini porunca inițială, pentru fiecare creață.

Astfel, Toamna încă furioasă, continuă și astăzi să se răzbune pe surorile ei, ofilind tot ce ele înverzesc, ucigând tot ce ele concep și spulberând tot ce îi stă încale.

Stefan Paraschivescu, clasa a IX-a D

AI FI CREZUT ?

Ai fi crezut să ajungem pustiul unui ceas,
Să ne trezim că-n suflet nimic n-a mai rămas
Din vremuri cu soare? Ai fi crezut că măine
Să-nmormântăm credința atâtore săptămâni?
Nedormită, capul îl lași ușor pe piept
Și nu găsești cuvântul, nici eu nu-l mai aştepț!

Ai fi crezut să ajungem ca fluturi duși de vânt,
Pustii, orfani de vise, de toate pe pământ,
Și să privim cu ochii cum soarele iubit,
De-abia de răsărise, se-ngoapă-nasfințit?
Înfiorată-n palme tu față și-o ascunzi...
Mă lași să-ntreb întruna, nu vrei să îmi răspunzi.

Ai fi crezut vreodată că stelele de sus
Să plângă-nghindurăt iubirea ce s-a dus?
Să nu mai simți nici dorul la ele să te-nchini,
Și-n lumea cea de-acumă să sim ca doi străini?
Tu plângi?... Potop de lacrimi! N-au rost...
Nu vor putea să-nvie o clipă din ce-a fost!

POZNA

„Ce oroare, ce rușine!
Totul este acum în rime...
Vaze, geamuri, toate sparte,
Și perdele sfâșiate!

Cine a făcut prostia
Îmi va înfrunta mânia!"
Se gândi înfiorată
O femeie agasată.

IARNA

Vara e, de-acum, departe.
Toamna... a trecut și ea.
Vântul a-nceput să poarte
Frig uscat și fulgi de nea.

Vrăbiile zgribulite
Se ascund prin tufăriș,
Unde mai găsesc semințe,
Să mănânce pe fură.

Dinspre munte se aude
Vuie surd, în depărtare.
Cu alai de frunze ude,
Ce-ar putea să fie, oare...?

Ce să fie? Baba larna...
Cea cu-o sută de cojoace.
A venit să-și lase haina
Din omăt și promoroace.

JOCUL VIETII

Ce crezi tu, străine,
Despre-al vieții joc?
Crezi că ai noroc,
Și sfârșești cu bine?

Poate crezi că ai destin ghicit
În stele sau vestite oracole,
Poate crezi în soartă sau în miracole
Sau într-un viitor de-un zeu făgăduit,

Poate crezi în fapte,
Că-ți decizi tu drumul,
Poate crezi în fumul
De iluzii deșarte.

Și-a întins acum nărama
Cu steluțe argintii,
Peste toată panorama,
Ca-ntr-o joacă de copii.

Soarele, timid, răsare
Câteodată, printre nori,
Ca un fir de lumânare
Printre ani rătăcitori.

Doar pe-un deal, în depărtare,
Parcă-i ceată de tătari!
Uragan să fie oare?
Ba-s copii! Și mici... și mari!

ÎN TRECERE

Gândește-te la tot ce e în jurul tău ca la o întrecere, căci totul e în trecere.

Gândește-te că viața e o cursă pe care, la final, trebuie să stabilești dacă ai câștigat-o sau nu.

Gândește-te la lucrurile mici pe care le fac sau le fac alții pentru tine, căci aceste clipe sunt în trecere.

Trăiești o singură dată, fără a putea relua acea faptă, a revedea, ci doar a-ți crea o imagine vagă a ceea ce ai simțit în acel moment.

Fie-ți dor de ziua ce tocmai a trecut, căci nu va mai fi nimic la fel măine.

Fie-ți dor de fiecare persoană din viața ta, căci măine nu se știe dacă le mai vezi.

Fie-ți dor de orice lucru, căci totul e în trecere.

Iubește viața pe care o trăiești, mai mult ca ieri și mai puțin decât măine.

A. B., clasa a XI-a B

COMPARAȚII

Dintre-un fin trandafir

Si o piatră de safir

Care este mai frumos

Ca valoare, cu prisos?

Dar dintre o stea de mare

Si o stea din depărtare,

Care pare mai aproape,

Cea de mare sau de noapte?

Dintre-un coșmar îngrozitor

Si un conflict fulgerător,

Care crezi că-i improtant,

Cel fals sau cel real?

Andrada Pănoiu, clasa a XI-a B

Vin cu săniile-n vale,

Chiuind de bucurie!

Nimeni nu le stă în cale!

Numai zăpadă să fie!

Mari și mici, acuș, acuș,

Prin zăpadă înotând,

Se tot duc pe derdeluș,

Chiuind, tipând, răzând.

Stau afară până-nghieață!

Numai noaptea-i bagă-n casă,

Cu bujori de ger pe față...

Uită până și de masă!

Cornel Barbu, clasa a XI-a A

File de jurnal

*Experiența vieții se clădește pe decizii îndrăznețe. Noi am îndrăznit.
Am ales un colegiu militar. Am ales o carieră militară. (Stânciu Ioana Corina, clasa a IX-a E)*

Vara anului 2016: incendiарă. Nu numai din cauza căldurii, ci mai ales din cauza emoțiilor copleșitoare. Se anunță înființarea unui nou colegiu militar la Craiova. O veste extraordinară și speranța împlinirii unui vis.

5 august 2016: probe sportive și psihologice trecute cu bine.

23 august 2016: examen la pregătire militară. Câteva zile mai tarziu - primirea vestii mult așteptate: Admis!

8 septembrie 2016: Despărțire, lacrimi, un nou început, curiozitate, speranțe. Emoție. Nerăbdarea de a-mi vedea noul cămin, de a-mi cunoaște noua familie, a Vladimirescilor. Am pășit hotărâtă în curtea colegiului. Viitorii noștri părini ne așteptau pe aleea din fața comandamentului. A urmat prezența. Așa am aflat că mai am 19 frați. O armată întreagă! Clasa a X-a B, armata Plutonului 2!

9 septembrie: nouitate, entuziasm, rigoare, presiune, așteptări, teamă, sfială, stângăcie, haz de necaz, prietenie, solidaritate, altruism, oboseală. Plutoane. Instrucție. Drepți!

10 septembrie: Uniforme. Mândrie. Selfie. Facebook-ul primește mii de poze cu chipuri pe care se citește mândria.

11 septembrie: Teamă de eșec. Emoții. Bătăi accelerate ale inimii. Tensiune. Se apropie Ziua cea Mare.

12 septembrie: Ziua cea Mare a sosit. Craiova avea să răsune de glasurile noastre: salutul, Înnîl Național al României, Legământul. Într-un glas, sperăm. Eram mândri, dar emoționați. Aproape paralizați de emoție. „Colegiu, drepți!” ne-a trezit la realitate. Sute de priviri erau aținute asupra noastră. Vom reuși, oare? (Baros Mădălina, clasa a X-a B)

„Oare am făcut alegerea potrivită?” mă întrebam când am ajuns în fața porților colegiului militar. Dincolo de ele se ascundea restul adolescenței mele. Eram înconjurată de copii de pretutindeni, asemenea mie. Mi-aș fi dorit să știu ce simt și ei. Aceeași teamă, aceleași incertitudini și emoții? Fizionomiile lor se omogenizau într-un mod straniu. Abia îi puteam distinge. Ei urmau să devină familia mea, toți acei străini din jurul meu. Locul acela urma să devină casa mea. În sfârșit s-a deschis portile. Porțile unui nou început. Începutul vieții de elev la Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”. Am resimțit primele zile ca pe o viață întreagă. Doar câteva zile de instrucție mi-au ajutat să cresc. Si colectivul minunat. În fiecare zi îmi depășeam limitele. În fiecare zi mi se demonstra că nu sunt singură. Am învățat ce înseamnă cu adevărat o echipă, ce înseamnă solidaritatea, dăruirea. Simțeam că încep să-mi crească aripi, că încep să învăț a zbura spre idealul meu. După câteva zile, străinii din jurul meu dispăruseră, fusese să înlocuiți de colegii mei, de prietenii mei, de noua mea familie. Renunțasem să mă

gândesc la trecut, să-mi fac griji pentru viitor. În sfârșit eram unde trebuie, unde mi-am dorit de multă vreme. Eram toți îmbrăcați în alb, mergeam în cadență, formam un Tot. Am uitat de durerile cumplite de picioare, de încercările desperate de a-mi păstra calmul când toate lucrurile păreau a merge prost. Festivitatea din 12 septembrie mi-a transmis sentimentul apartenenței la acest Tot, al reușitelor, al mândriei.

17 septembrie 2016. A trecut prima săptămână de școală. Pentru a cunoaște orașul, pe cei de lângă noi și pe noi înșine, am pornit într-o mică excursie alături de doamna dirigintă și de colegi, în Parcul Nicolae Romanescu. Întotdeauna am crezut că mai important decât unde ești este alături de cine ești. În acea zi mi s-a confirmat acest lucru. Am înțeles atunci că de importantă este punctul dintre sufletele oamenilor. I-am văzut pe colegi cu ochii scăldăți în lacrimi în ultimele zile. Acești ochi suferinzi au întâlnit privirile măngâietoare ale celorlați. Pentru fiecare pereche de ochi, a existat cel puțin o mână care să-i steargă lacrimile. Chiar suntem un Tot. Chiar putem depăși situații dificile împreună... azi sunt un om mai bun decât ieri. Acum sunt sigură că trăiesc acel vis frumos la care mă gândeam când am pășit pentru prima dată în acest colegiu. Au trecut doar nouă zile!? Parcă sunt aici întotdeauna... (Antofie Bianca, clasa a X-a B)

Din clipa în care am ajuns în fața porții colegiului, o mulțime de sentimente au început să mă cuprindă. La început nu știam dacă sunt emoții sau dacă era doar entuziasmul față de provocările ce știam că vor veni. Nu am meditat prea mult asupra acestor aspecte, deoarece, atunci când am intrat în unitate, am realizat ca tot ce simțeam era, de fapt, o felicire infinită, dublată de optimism și de sentimentul împlinirii. Mă detașam încet, începând de tot ce trăisem în viața civilă. Așteptam cu nerăbdare să încep exercițiile pentru defilare și să-mi demonstreze că pot fi mai bună. Mă încânta ideea că mi-am transformat visul în realitate, dar și faptul că voi îmbrăca uniforma militară pe care o îndrăgeam atât de mult. Zilele treceau, iar eu simțeam că parcurg primii pași spre cariera militară. Oboseala primelor zile, stângăcia primelor exerciții nu au diminuat nicio clipă ambiția, dorința de reușită. Sursa optimismului meu era gândul permanent că îmi trăiesc visul. Am învățat în aceste zile că în viață nimic nu este ușor, că toate obstacolele pot fi depășite dacă știi cum să privești drumurile pe care viața îți le croiește. Sunt sigură că voi deveni un om mai bun, că voi fi capabilă să-mi depășesc limitele. Ziua de 12 septembrie 2016 va rămâne memorabilă pentru mine. În timp ce defilam, îmbrăcată în uniformă mult visată, nu puteam decât să zâmbesc și să-mi spun: „La naiba! Am reușit!” M-am simțit împlinită și fericită, mândră că mă aflu într-un loc în care puțini au norocul să ajungă. (Simion Andreea Cristina, clasa a X-a B)

Fiecare etapă parcursă, începând cu învățarea poziției „drepți” până la mersul în cadență îmi aducea aminte de prima mea zi în Colegiul Militar de la Alba Iulia. Prima repetiție pentru festivitatea de deschidere a anului școlar a fost momentul de maximă provocare pentru o echipă. Soarele ne punea și el la încercare voința. Stângăcia începutului se reflecta în glasurile noastre care nu reușeau să-și găsească armonia. Trecând deja prin această experiență, mi-am ajutat colegele să-și însușească regulile, să-și depășească emoțiile, temerile, să se concentreze și să reușească. Deveniserăm o echipă. O familie. (Panait-Radu Florentina, clasa a X-a B)

Primele zile la colegiul militar mi-au oferit câteva lecții de viață. Despărțirea de părinți, de prieteni, de casele noastre, mi-a arătat cât de năucitor poate fi sentimentul singurătății, făcându-mă să apreciez mai mult ceea ce am, să prețuiesc lucruri ce altădată păreau lipsite de importanță. Cele trei ore petrecute cu părinții după festivitate, care au trecut fulgerător, ne-au făcut să înțelegem cât timp iroseam când eram acasă, cât de importantă este familia și timpul petrecut cu ea. (Marcu Antonio, clasa a X-a B)

Colegiul militar este cheia care va deschide ușa tuturor visurilor mele. Chiar din primele zile am învățat ce este cu adevărat respectul, disciplina, rigoarea, punctualitatea, dar și mândria. Mi-au dat lacrimile când stăteam în pluton, cântând din toată inima imnul Național al României și purtând cu atâtă mândrie uniforma militară. Pentru mine, uniforma reprezintă un fel de trofeu încredințat de armată pentru esfertul depus, un trofeu pe care îl voi cinsti și îl voi respecta toată viața. (Pană Tudor Marian, clasa a IX-a E)

Sunt fericită și mândră că sunt eleva acestui colegiu. Este un vis devenit realitate. (Bejan Albertina Crina, clasa a X-a B)

Liceul militar nu este un liceu oarecare, este o poartă către o viață nouă, o școală în care înveți, în primul rând, să te respecti pe tine și pe ceilalți. Admiterea la acest colegiu militar a fost o împlinire personală, dar și convingerea că nu voi mai fi dependent de familie, că voi fi capabil să iau decizii, să îmi construiesc o altă viață. (Panait Paul Cosmin, clasa a X-a B)

Descoperind Craiova

Parcul Nicolae Romanescu te face să simți că pătrunzi într-o lume fascinantă: 96 de hectare ce cuprind, pe lângă plantațiile ornamentale de arbori și arbuști, o întindere de apă de peste 4 ha, un hipodrom de 20 ha, drumuri, alei și poteci care insumează peste 35 km lungime.

Coloane înalte te întâmpină și-ți deschid drumul spre un tărâm desprins, parcă din filele unei povești. În fața ta, un deal atât de verde, de-ți acaparează privirile instantaneu, te împiedică să observi aleile pitorești din stânga și dreapta sa. Dar privirile îți sunt repeede atrase de un prim obiectiv: foisorul cocoșat pe culmea dealului. În orice moment te aștepți să coboare, pe treptele sale, vreo prințesă fermecătoare, care să se întrepte spre "Castelul Fermecat", unde are un rendez-vous cu un Tânăr vrăjit de frumusețea ei. Dar, din păcate, nu coboară nimenei și vraja este înlăturată de răsetele cristaline ale copiilor, nerăbdători să ajungă la Zoo-ul de mai încolo.

Pornesc în necunoscut pe tărâmurile poveștii, cutreierând aleile misterioase, pictate parcă de penelul unui artist desăvârșit. În dreapta, un teatru de vară te invită, parcă, să-i calci pragul. Urmând aleea, descoperi o minunată clădire ce găzduiește numeroși artiști plastici pe care, cu siguranță, peisajul mirific nu-i lasă indiferenți. La căpătiva pași, un foisor din care răsună, uneori, fanfara. Pașii

mă poartă spre Zoo, unde exotismul e la el acasă. Mă întrept spre cel mai misterios loc din parc: "Castelul Fermecat". Vraja lui mă transpune într-o lume ireală. Este părăsit. Câteva litere din numele său au dispărut demult... Este știrb, cu pânze de păianjen pe la colțuri, dar tot "fermecat"...

Mă opresc brusc. Printre crengile bogate, de un verde ireal, zăresc niște lanțuri prelungi... Mă grăbeșc în direcția lor. Ajung la buza unui pod lăsuung, ce se deschide maiestuos între arcadele vechi de piatră. Nu mă mai pot opri din admirat și fotografiat! Îl traversez cu inimă căt un purice, privind cu sfială spre lacul de dedesubt, dar "gust" peisajul din fiecare unghi posibil. Nu îmi vine să mai plec...

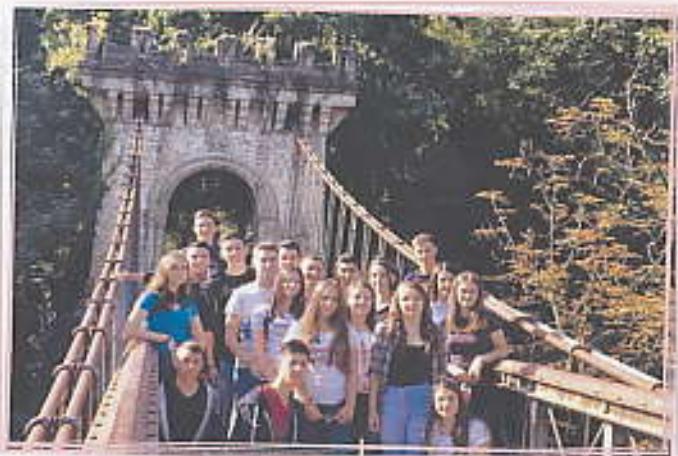
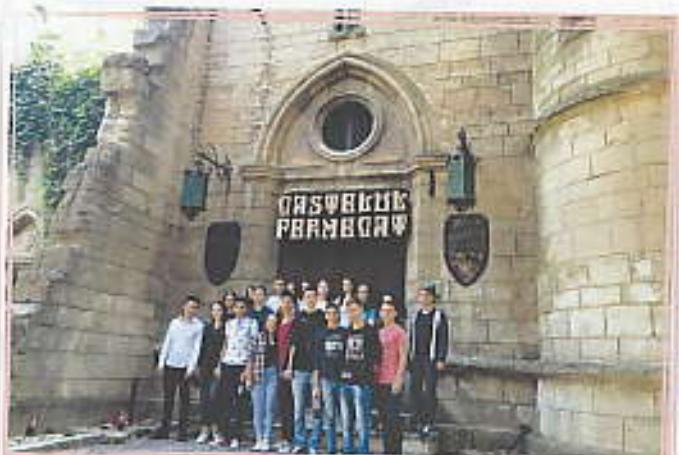
În zare, debărcaderul, unde bărci și hidrobiciclete te invită la o plimbare pe apele pline de mister. Iată-mă în mijlocul lacului, unde nimic nu pare să mai conteze...

Câteva insule romântice ascund de ochii curioșilor cupluri de îndrăgoșită. Lebedele își arată grația printre nuferi. Un adevărat spectacol! Ti-ai dori să dureze o veșnicie.

Nu e de mirare că această bijuterie arhitecturală a fost medaliată cu aur la Expoziția Universală de la Paris (1900).

Fotografii: Parcul Romănescu - Craiova

Albertina Bejan, clasa a X-a B

Pot fi „alt vorbești

Am constatat, mai ales în ultimii ani, că a devenit „o modă” să „mutilezi” limba română. Deși termenul „a mutila” poate părea prea dur, chiar asta se întâmplă. Și nu numai în rândul persoanelor mai puțin educate sau în rândul tinerilor, ci mai ales în mass-media sau în rândul oamenilor „cu pretenții.” Pentru că ne îngrijorează „involuția” limbii române, am hotărât să vă oferim câteva „lecții.”

Ne-am oprit asupra unui fenomen care a luat amploare în ultimii ani: extinderea folosirii prepoziției *pe* în limbajul coloial. Această tendință este confirmată de numeroasele exemple pe care le întâlnim zilnic. Aproape totă lumea folosește prepoziția *pe*: *pe Internet, pe forum, pe chat, pe site etc.*

Jurnaliștii de *pe televiziuni* exceleză

Google se promovează pe TV (www.9am.ro)
Wanted, un film interzis pe televiziuni (destinatii.artline.ro)
...*a declarat pe Libertatea...* (RadioZu.ro)
...*mai rămâneți pe radio...* (RadioZu.ro)
...*scrie cineva pe sms* ([Radio InfoPro.ro](http://RadioInfoPro.ro))

ACESTE opțiuni pentru prepoziția *pe* sunt cu atât mai supărătoare cu cât ele sunt folosite frecvent de jurnaliști, moderatori ai unor emisiuni, în general persoane din domeniul audio-vizualului, la care nu se admit abateri de la normele limbii literare.

În toate exemplele de mai sus, *pe* este echivalent cu *deasupra*, aşadar aceste construcții nu se justifică.

Este dificil de găsit o explicație pentru aceste opțiuni ale unor persoane. Deși *se promovează la TV, a declarat în Libertatea, rămâneți la radio, prin sms* etc sunt mult mai clare, mai firescă, fără riscul de a crea ambiguități. Oamenii recurg la prepoziția *pe* pentru că, probabil, este mai „interesantă”, mai „în vogă”.

Din păcate, presa și televiziunile rămân surse inepuizabile de exemple de acest fel:

Pe vs. în
...*vedeți acum pe imagini...* (Antena1.ro)
...*am revenit pe direct; ...am revenit pe studioul* (B1)
Pe vs. la
...*aspus pe microfoanele din...* (B1)
...*ăș vrea să ne opriș puțin pentru că pe telefon este domnul...* (RealitateaTV.ro)

Invazia prepoziției „pe” pe Google...

Se remarcă opțiunea pentru *pe* mai ales în contextul spațiului virtual: *pe Internet, pe forum, pe chat, pe site*:
...*îți vom arăta cum să faci bani pe internet* (faci-bani-pe-net.uv.ro)
...*de ce stai pe „invizibil” pe messenger?* (www.virusat.ro)
...*dă-mi un ghiont pe email când apar comentarii noi* (inconstantin.ro)
...*scrie cineva pe sms* ([Radio InfoPro.ro](http://RadioInfoPro.ro))

Cea mai mare răspândire o are construcția *pe Google*. Fiind vorba de un instrument de căutare, e mai normală folosirea prepoziției *cu* ("a căuta cu Google") sau a unui echivalent al acesteia.

ACESTE UTILIZĂRI se extind și în alte situații mult mai supărătoare: *Compară prețurile cărților de pe toate librăriile online* (www.piticipecreier.ro)

Fiind vorba despre o librărie online, se face asocierea cu *pe Internet, pe Google*, apărând de *pe librării* în locul firescului *din librării*, căci cărțile se află în aceste spații, nu *deasupra lor*.

...sau pe mobil

Prepoziția *pe* apare în sintagme din ce în ce mai surprinzătoare, acoperind domenii variate. Trecem de la spațiul virtual la cel al telefoniei mobile și observăm aceeași tendință:

Internet pe mobil: La Orange, ai într-o singură opțiune tot ce și trebuie pentru a naviga *pe wap și internet direct de pe telefonul mobil. Cu noile opțiuni de internet pe mobil, ai acces neînlimitat în Orange World și trafic inclus pentru a naviga pe* alte pagini *de wap sau internet.* (www.orange.ro)
...*“cum se bagă jocuri și aplicații java pe un Samsung...”* (www.emobil.ro)

„... fel și dacă corect!“

Senzatii tari pe autobuz

O situație care concurează (și chiar îl depășește) domeniul spațiului virtual este redată în următoarele exemple care ne bombardează zilnic:

Profilul călătorului pe autobuz (titlu în ziarul Ziua de Cluj)

Răfulală pe autobuz (www.stirilocal.ro)

Gratis pe autobuz pentru mai mulți pensionari.

Reprezentanții municipalității au anunțat joi că programul privind gratuitățile pentru pensionari pe mijloacele de transport în comun va fi extins. Până acum au beneficiat de programul de gratuitate pe mijloacele de transport în comun peste 50.000 de pensionari, 25.000 de studenți și 12.000 de elevi, plus alți 5.000 de clujeni aflați în categorii speciale. (Cetățeanul clujean)

Călătorii gratuite pe tren pentru studenții care vor să voteze (titlu în ziarul Ziua de Cluj)

Controale abuzive pe autobuz (arad.iis.ro)

Sofierul de pe autobuz (www.nouasperanta.ro)

Amenzi pentru cei care călătoresc fără bilet pe autobuz (www.objectivdesuceava.ro)

Presă face exces de zel când vine vorba de călătoriile *pe autobuz sau pe alte mijloace de transport în comun*. Aceste situații sunt dintre cele mai comice, creând ambiguități ce generează multiple interpretări. Dincă de simple călătorii, *pe autobuz* se întâmplă tot soiul de lucruri cludate: apar controale, unele chiar abuzive, se iscă răfuie, uneori chiar și şoferii sunt *pe autobuz*. Mai mult, se dau și amenzi dacă *pe autobuz* călătoresc fără bilet. Singurii care beneficiază de gratuitate sunt pensionari, astăzi în cazul în care pot urca *pe autobuz*. Jurnaliștii nu se opresc aici. Se creează și un *profil al călătorului pe autobuz*.

Imaginați-vă ce senzații tari produce o călătorie *pe tren*!

Sfat: a se călători *în tren, NU pe tren!* E mult mai sigur și mai confortabil!

La fel de frecventă în română actuală este omiterea prepoziției *pe* în fața complementului direct, chiar în registrul standard, la vorbitorii educați. Cel mai „afectat” este pronumele relativ *care*:

cea mai mare prostie care a făcut-o (Acasă TV);

un ceas care l-am avut (Național TV);

asta-i o atmosferă care nu o cunoaștem noi (B1TV);

o legendă care poate ne-a spus tu (TVR 2);

Vreau să vă întreb de festivalul care-l organizați acolo... (TVR Cultural);

la tonomatul care-l șmenesc (Kiss FM);

Argoul și limbajul tinerilor are tendință de „deformare” a limbii standard, de alterare a structurilor comune, chiar de „mutilare” a lor, prin devierile care devin marcate de recunoaștere a grupului, a generației etc. Schimbarea prepoziției este un mijloc economic și eficient de a vorbi „altfel”. Există însă riscul ca această modificare să devină banală și să le pară unora singura posibilitate de expresie.

Pot fi „altfel” și dacă vorbești corect!

Albertina Bejan,
Bianca Antofie,
Ștefan Joia,
Antonio Marcu,
Anastasia Scripcariu,
clasa a X-a B

TEHNICI DE ÎNVĂȚARE EFICIENTĂ

Deși omul învăță totă viața și își dă seama de complexitatea acestor activități, puțini sunt cei care știu să învețe în mod eficient, deoarece în școală nu se face o astfel de instruire, iar aceasta este principala cauză a eșecului școlar. Este adevărat că unii elevi știu instinctiv cum să învețe, dar sunt foarte mulți care au mari probleme cu învățarea.

În mod ideal ar trebui să poți învăța oriunde, dar este bine să își formezi obiceiul de a învăța la ore fixe și în același loc. Respectând același loc și aceeași oră, starea de spirit se va instala automat când te așezi la masa. Este bine să alegi un loc cât mai lipsit de elemente noi, care ar putea să-ți distra gea atenția.

Mediul în care înveți, prin culorile respective, sunete, mirosluri etc. te afectează, chiar dacă nu ești conștient. Atunci când te pregătești pentru o ședință de învățare ar trebui să faci ordine pe masa de lucru, deoarece dezordinea contribuie la distragerea atenției. Așază masa astfel încât să nu privești direct spre fereastră și ia măsuri ca pe toată durata învățării să nu fi deranjat. Camera trebuie să fie aerisită și păstrată mereu curată. Hârtia albă, strălucitoare obosește ochii. Cea mai bună este cea alba, mată sau cu o tentă de crem.

Cromatica ambientală este foarte importantă, putând influența capacitatea de învățare, buna dispoziție, calitatea atenției, oboscală intelectuală, ritmul asimilării și memoria. S-a constatat că elevii care au crescut într-un mediu cromatic variat, nuanțat și armonizat, au indici de inteligență superiori celor care cresc într-un mediu acromatic. Astfel, accente ușoare de roșu conduc la vigoare și vitalitate. Portocaliu este o culoare caldă, placută care încurajează răbdarea, acceleră pulsul, generază optimism, veselie, inspiră destindere. Galbenul stimulează și întreține starea de vigilență, sporește capacitatea de concentrare. De asemenea, îmbunătățește vederea și generează căldura, intimitate, satisfacție și dinamism. Culoarea verde facilitează deconectarea nervoasă și imaginația, generează liniște, bună dispoziție, confort, relaxare, meditație și echilibru. Albastrul este o culoare odihnitoare, liniștită, ce calmează respirația și pulsul, dar în exces provoacă nostalgia și chia depresie. Albul permite o concentrare mai bună, inspiră puritate, răceală. Nuanțele de negru și maro generează neliniște, depresie și sunt la limita unei căderi nervoase.

Muzica are un rol foarte important în învățare, putând spori receptivitatea și capacitatea de concentrare. Este miraculos de relaxantă făcând să dispară durerile de cap, elimină stresul, ajută la concentrare și vizualizare, deschide conștiința interioară accesând cele mai înalte octave ale minții. Atunci când înveți, este bine să asculte melodie cu ritm lent, constant, monoton, cu o structură melodică non-distructivă. Nu folosi muzica vocală, deoarece textul melodiei tinde să interfereze cu materialul de învățat. Fragmentele lente de muzică instrumentală barocă, redate de instrumente cu coarde, duc la cele mai bune rezultate. Trebuie evitată tempourile constante. Această muzică te ajută să înveți mai repede și mai bine, cu o grație și o usurință pe care nu le-ai crezut posibile. Dând rezultate mai bune decât orice învățare inundată de cafele. Muzica se ascultă în surdină.

Pentru învățare se recomandă muzica barocă, aceasta având o structură complexă, dar echilibrată, cantecuri gregoriane, precum și unele piese de Schumann, Bizet, Beethoven. Poți încerca piese de Vivaldi, Telemann, Corelli, Haendel, Haydn, Mozart, J. S. Bach..

În general, elevii au nevoie de o situație de criză pentru a se apuca de învățat (lucrări de control, examene, teze). Cum să depășești o stare de spirit negativă și să intri cât mai repede într-o dispoziție favorabilă învățării. Cel mai bine ar fi să te apuci imediat de treabă, fără să mai amâni. Nu aștepta să-ți vină „cheful”... pentru că poate aștepta mult și bine. Nu trebuie să te „încălcă” în vreun fel, cea mai bună încălcire se face apucându-te imediat de lucru. O acțiune începută este pe jumătate terminată.

După fiecare ședință de studiu intens (50 de minute), trebuie să iei o pauză de 5-10 minute. De asemenea, trebuie să faci pauze scurte de câte 2-3 minute în timpul învățării unei lecții, deoarece s-a constatat că învățarea realizează mai bine în serii de douăzeci sau treizeci de minute, fiind mai ușor să te concentrezi pentru perioade mai scurte de timp.

Nu trebuie să oprești o ședință de studiu la un subiect dificil sau pe care nu l-ai înțeles, pentru că, în acest caz, nu vei mai avea chef să reieci lucrul data viitoare.

Tehnicile de învățare eficientă fac munca mai productivă, astfel încât, pentru un anumit volum de muncă, vei obține rezultate mai bune, iar calitatea și cantitatea învățării se vor îmbunătăți.

Creierul are acces la informații pe trei căi: vizuală, auditivă și kinestezică. Peste 80% din totalul informațiilor care ajung la scoarța cerebrală sunt de natură vizuală. Astfel, materialele bogate în ilustrații se învață și se rețin mai bine. Dintr-o expunere, dacă nu notezi nimic, reții doar 10-15%; dacă informațiile sunt prezentate audiovizual, reții 50%. S-a stabilit că performanțele memoriei sunt excelente dacă, în loc de simpla citire sau ascultare, elevii efectuează și unele activități – de exemplu, măzgălesc ceva cu creionul, deoarece prin adăugarea acțiunii, informația se fixează mai bine. Atunci când citești, este bine să ai un pix, preferabil de culoare roșie, subliniind lucrurile care merită să fie memorate. E bine să faci comentarii, adnotări sau note, pe măsură ce parcurgi lucrarea, astfel încât să realizezi o citire cât mai activă.

Atunci când îți recamintești cele citite, încearcă să-ți notezi pe caiet elementele importante deoarece, când notezi, atenția se va concentra automat, nu te poți gândi la altceva în timp ce scrii. Notițele vor fi foarte utile la recapitulare. Aspectul acestora are un rol important în învățare. Caietul de notițe nu trebuie să fie nici prea mare, nici prea mic, paginile să nu fie prea încărcate și scrise împreștiat, iar scrisul să fie cîteț. Evită monotonia grafică a textului. Textul monoton, uniform, se reține mai greu decât cel care are un conținut variat, unde textul alternează cu scheme, grafice, sublinieri, colorări.

Spor la învățat!

Valentina Lupu, clasa a XI-a A

REGULI PENTRU O CONVERSĂȚIE REUȘITĂ

La baza oricărei relații interumane stă tehnica unei conversații reușite. Unii oameni stăpânesc mai bine această tehnică, alții mai puțin. Există unele persoane foarte sigure pe ele, care se impun într-o conversație, vorbind fără încetare și interzicându-le celorlalți orice participare la discuție. La cealaltă extremă se situează tăcuții, timizii, cei cărora le e o frică teribilă să nu greșească sau să-și spună vreo părere, cei care mereu vă vor răspunde cu „Aveți dreptate” sau „Corect!”

Este o mare calitate să poți să comunică ceea ce vrei, să te faci înțeles și, în același timp, plăcut de cei din jurul tău. Vei avea mereu de căstigat dacă vei și să ascuți. Trebuie să fii întotdeauna atent la ceea ce îți se spune, astfel încât să nu-ți pui interlocutorii în situația de a se simți inferiori. Asta nu înseamnă că trebuie să le dai mereu dreptate, pentru că a și să ascuți este o artă, după cum a te abține să dai mereu sfaturi și o dovedă de înțelepciune.

E bine să respectă opinia celuilalt, chiar dacă diferă de a ta, deoarece s-ar putea să fie întemeiată. Dar nici nu trebuie să renunți la propria-ții opinie pentru opiniile celorlalți și nici să o consideri minoră. Nici nu te împiedică să-ți susții ideile în cadrul unei discuții, însă fă-o fără a-i ignora pe celalți.

Un alt lucru important într-o conversație este contactul vizual. A nu-ți privi interlocutorul în timp ce vorbești cu el este lipsă de respect.

Nu-l întrerupe pe ceilalți atunci când poartă o discuție. Așteaptă să termine ce au de spus pentru a-ți putea spune și tu părerea.

Să fim atenți și cu cine stăm de vorbă. Să nu discutăm cu oricine, orice, fără discernământ, deoarece riscăm să dăm naștere unor situații neplăcute.

Atunci când discuția este prea lungă, iar cel din față nu este foarte interesat de subiect, riști să fii plăcăsitor, așa că mai bine oprește-te sau schimbă subiectul pentru a ieși din această situație.

Exprimă clar și concis ceea ce ai de spus și nu ocoli prea mult subiectul atunci când vrei să obții ceva.

Aceste câteva reguli te ajută de cele mai multe ori atunci când dorești să te faci plăcut, să porți o discuție interesantă și, în același timp, să dai dovedă că ești un om educat și civilizat.

Si... nu uitați! Arta conversației nu se învață ca formulele matematice. Ea este dobândită mai degrabă ca o limbă străină, respectând anumite reguli și exersând-o la nesfârșit.

Ruxandra Boca, clasa a XI-a A

În jurul lumii - Destinații de vis

Având o pasiune înăscută pentru călătorie, am decis să vă împărtășesc o mică parte dintre gândurile mele referitoare la acest hobby. Așadar, în următoarele rânduri voi prezenta, pe scurt, cele mai frumoase (în opinia mea) șase locuri de vizitat de-a lungul vieții, câte o locație reprezentativă pentru fiecare dintre cele șase continente.

Prima destinație se află, bineînțeles, în Europa, pe continentul nostru. Este vorba despre „Cinque Terre”, un loc uitat de timp, ce se întinde pe o mică porțiuncă stâncoasă de pe Riviera italiană. Peisaje arhaice, clădiri ca niște doamne bătrâne gătite cu haine vechi, decolorate de trecerea timpului, locuitori pașnici, vedere la mare, iar peste toate acestea, un miros familiar întrucâtva, un parfum al unor timpuri pe care parcă le-ai trăit într-o viață anterioară. Apoi, te oprești din admirație, pentru că îți dai seama că această atmosferă specială îți este cunoscută doar din cărțile adolescenței, și nu datorită unor capacitați extrasenzoriale pe care te-ai gândit că le-ai avea. Pe lângă această luptă cu memoria involuntară, călătorul curios va trebui să mai sară un hop. Este aproape de necrezut faptul că în secolul XXI mai sunt oameni care pot trăi liniștiți într-o atmosferă relaxată, departe de tot ceea ce înseamnă vârtejul a ceea ce mândri numim „civilizație”.

A doua oprire o vom face în orientul îndepărtat, mai exact pe teritoriul Asiei: Bagan, Myanmar. Myanmar, cunoscută cândva sub denumirea de Burma, a fost ocolită de turiști, spre deosebire de vecinii săi, din cauza regimului militar autoritar ce guvernează de aproape jumătate de secol. Cu toate acestea, cei care se vor încumeta să viziteze această fascinantă țară instabilă din punct de vedere politic, vor fi recompensați cu o adevărată bijuterie, orașul-capitală, Bagan. Construcția celor peste 13.000 temple și lăcașuri sfinte, câte numără astăzi Bagan, a început încă din anul 200 și s-a încheiat în 1287, atunci când Kublai Khan a cucerit această zonă. Peste 2.000 de ruine au rămas mărturie acelor vremuri, inclusiv templul Ananda, a căruia cupolă aurie transformă fiecare răsărit de soare într-o experiență unică.

Cred că s-a putut observa deja faptul că tind spre locațiile tropicale, cu mult soare, nisip fin, plaje întinse, briză și mirosul mării, deci cum să putea să sar peste Mareea Barieră de Corali, din îndepărtata Oceanie? Marele recif de corali, suficient de mare încât poate fi recunoscut și de pe lună, a fost construit de animale acvatice mici. Asemenei pădurilor tropicale, oferă casă unei multitudini diversificate de vieță. Contra numelui, Mareea Bariera de

Cinque Terre - Italia

Corali nu este o structură unitară, ci este alcătuită dintr-o adevărată rețea de recife, ce se întind pe o distanță mai mare de 2000 de km, paralel cu malul nordic al Australiei, de la Insula Lady Elliot, aflată lângă malul Queensland-ului de Sud, până la Papua Nouă Guiné. Pur și simplu este un loc ce trebuie neapărat văzut, mai ales dacă iubești lumea subacvatică, și asta cât mai curând, deoarece reciful este pe cale de dispariție din cauza poluării mediului...

Regiunea Petén, Guatemala - oază de fericire în America Latină! Îmbarcați-vă într-o dintre cursele aeriene internaționale directe spre Flores, pentru a explora această regiune magnifică. De la străzile pavate cu bolovani ale Floresului colonial, până la impozantele ruine mayașe din Tikal, Petén oferă o alternativă accesibilă și sigură pentru toți vizitatorii Guatemalei. În zilele caniculare de vară, se pot face băi revigorante în apele clare ale Lacului Petén Itzá sau drumeții spre și prin peșterile Ak'tún Kan. Că un amănunt picant al vacanței, asigurați-vă că încercați un strop din minunata salsa chiliană Habanero, specialitate locală.

Dacă tot am ajuns aici, zic să terminăm cu Americile, pentru asta, ce poate fi mai frumos decât o vizită în Caraibe, mai exact în Havana, capitala Cubei? Loc ideal pentru turiștii care își doresc o vacanță de neuitat deparțe de lumea agitată occidentală, capitala cubaneză este genul

de oraș impregnat de propria istorie, în care cei ce vin pentru prima dată sunt hipnotizați deopotrivă de atmosfera tradițională a ritmurilor de salsa, de aroma cocktailurilor și a bucătăriei cu specific cubanez și de aerul de legendă al povestilor cu pirăți.

Am ales să păstrez continentul African în încheiere deoarece, pentru mine, acesta rămâne cel mai misterios, prezentând o faună de o diversitate ieșită din comun. Poți alege să faci excursii de safari printre animale, să vizitezi piramidele arse de soarele saharian sau Cascada Victoria, un loc pe care cu greu îl uiți, dacă ai curajul să înveți aici. Cascada Victoria ar putea fi considerată o minune a naturii. Cel care a descoperit-o spunea că este cea mai frumoasă priveliște pe care a văzut-o vreodată. Și nu a fost departe de adevăr. Zona este pe placul iubitorilor de senzații tari, pentru că priveliștea de la marginea cascadei este cu adevărat extraordinară. Amatorii unci bălăceli în „Piscina Diavolului”, înainte de a intra în apă, semnează o declarație pe propria răspundere, legată de faptul că știu la ce riscuri se expun. Voi ați îndrăzni să faceți o baie aici?

Acestea sunt numai câteva dintre minunățile planetei noastre, locuri ce merită vizitare în cazul în care se iubește ocazia!

Trăiți, iubiți și călătoriți, căci la asta se rezumă viața!

Flavius Istrătoaei, clasa a IX-a C

Cascada Victoria - Africa (la granița dintre Zimbabwe și Zambia)

CURIOZITĂȚILE LIMBII ROMÂNE

Electroglotospectrografie (25 de litere) este cel mai lung cuvânt din DEX'98. Există însă cuvinte mult mai lungi. Unii termeni medicali sau din chimie pot ajunge chiar la peste 30 de litere. Iată câteva exemple: *difosfopiridinucleotidpirofosfatază* (36 de litere), *encefalomielopoliradiculonevră* (32 de litere), *gastropiloroduodenajejunostomie* (31 de litere), *diclorofeniltriclorometilmetan* (30 de litere).

Cele mai lungi cuvinte alcătuite dintr-o singură silabă: *ștreang*, *trunchi*, *chiompi*, *ghionți*, *strâmbi*, *strângi*, *strânși*, *stricți*, *sconci*, *sfinci*, *prompti*, *strâmbi*, *schimbi*, *schinci*, *șchiopi*, *zhenghi* (7 litere)

Cel mai lung cuvânt care conține toate cele 5 vocale principale (a, e, i, o, u) doar o singură dată: *bildungsromanesc* (16 litere)

Cuvântul *autoinsămânțările* conține toate cele 8 vocale din limba română (a, â, ă, e, i, î, o, u).

Cel mai lung cuvânt care începe și se termină cu o vocală, iar în rest nu conține decât consoane: *înspre*

Cea mai scurtă denumire de localitate din România: *Ip* (2 litere)

Cacofonii acceptate în limba română sunt: *Ion Luca Caragiale*, *biserica catolică*, *tactică cavalerescă*, *epochă capitalistă*, *bancă comercială*

„C” este litera cu care încep cele mai multe cuvinte în limba română.

„Y” este litera cu care încep cele mai puține cuvinte în limba română.

Consoana cea mai frecventă în cuvintele limbii române este „r”, urmată de „t”.

În afara literelor „q”, „w” și „y” care nu sunt specifice limbii române, cea mai rară consoană în cuvintele limbii române este „x”, urmată de „j”.

Anamaria Leizeriu, cls. a IX-a C

Colegiul Național Militar "Tudor Vladimirescu"

„un laborator în care minereurile sufletești ale elevului, topite în flacără învățăturii și educației, se prefac în metale de preț cu care și clădește valoarea ei istorică o națiune“

Ilariu Dobridor

ALTER ECHO
Craiova, 2016

ISSN 2537 - 4206
ISSN-L 2537 - 4206